

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

20
ДИНАРА
1952

Година XXIV. Број 619
Субота, 9. новембар 1963.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

ФЛАШ ГОРДОН

КРОЗ ВЕКОВЕ

СТАРА ВЕШТИНА

Историја ветерине во ди нас у далеку прошлост. Сачувана су писмена дела о вештини де чења животиња, која потичу из другог и првог века пре наше ере. Чак и сама „биографија“ речи „ветерина“ све дочи о старом још пред римском пореклу ове науке. Јер, реч „ветеринарија“ очигледно је келтског порекла и бук вално значи „лечење животиња“.

Занимљиво је да је у старом Египту, као и у старој Индији, ветери-

на заузимала нарочито почасно место и да су тада постојали видари за сваку врсту животиња понаособ.

Сачувана је једна француска књига о лову са почетка 15. века у којој се налази занимљива минијатура. На њој је представљена сцена неговања ловачких паса: чишћење и преглед зуба и шапа, па чак и купање ногу.

ЖИВИ ТЕНКОВИ

У ратовима вођеним у старом веку слонови су играли значајну улогу. Од њих су стари ратници правили „живе тенкове“ облажући им главу и бокове металним плочама. На свом освајачком походу на Индију, Александар Велики такође је морао да се бори против чета

које су у борбу улазиле заштићене дрвеним кулама које су слонови носили на својим леђима. Познато је да је славни картагински војсковођа Ханибал приликом похода на Рим повео преко Алпа и 37 слонова. Али, од тењегове убојне силе остао је само један слон.

У ОВОМ БРОЈУ: Клеиба која се није поносила шешко. Мали херој. Хокусај чаробњак јапанској цршежа. Пасиорче природе. Рођољуби грошић Гесгајоа и Абвера. Бесмислени рекорди

ПРВЕ ПОЗОРИШНЕ УЛАЗНИЦЕ НА СВЕТУ

БРОНЗАНЕ ЖЕТОНЕ ИЗДАВАЛА ЈЕ ПРЕ 2.500 ГОДИНА ПЕРИКЛОВА. ВЛАДА ГРАЂАНИМА АТИНЕ КАО БЕСПЛАТНЕ ПРИСТУПНИЦЕ У ПОЗОРИШТЕ ЗА СВАКИ ЖЕТОН ВЛАДА ЈЕ ИСПЛАЊИВАЛА ПОЗОРИШТУ ВРЕДНОСТ УЛАЗНИЦЕ У НОВЦУ!

Веровали или не!

НЕВЕСТА

ИЗ ПЛЕМЕНА ВАКАЛИГА У ИНДИЈИ МОРА ДА ДОНЕСЕ СВОМ МУЖУ КАО МИРАЗ ПРВЕ ЗЛОБОВЕ С ДВА ПРСТА ДЕСНЕ РУКЕ СВОЈЕ МАЈКЕ! ТО ПРЕДСТАВЉА НЕОПОЗИВ ПРИСТАНАК НА БРАК.

ВОЈНИК КОЈИ ЈЕ ЗУБОМ ПОБЕДИО НЕПРИЈАТЕЉА

МАЈОР АНДРЕ ЛАБРИЈЕР (1768-1808) РАЊЕН ТРИ ПУТА У ЗАСЕДИ КОЈУ СУ МУ ПОСТАВИЛИ ПОВУЊЕНИЦИ У БЛИЗИНИ ТРЕМАНТИНА У ФРАНЦУСКОЈ. БИО ЈЕ ИСПУЦАО СВЕ МЕТКОВЕ КАДА ЈЕ ЈЕДАН ОД НЕПРИЈАТЕЉА КРЕНУО НА ЊЕГА. МАЈОР ЈЕ ТАДА СТАВИО У ПИШТОЛ ЗУБ КОЈИ ЈЕ БИО ИЗВАДИО ДАН РАНИЈЕ ОПАЛИО И ЊИМЕ УБИО ПОВУЊЕНИКА А ОСТАЛИ СУ СЕ УПЛАШЕНИ РАЗВЕЖАЛИ (3 АПРИЛА 1795 ГОДИНЕ.)

НАДГРОБНИ СПОМЕНИК

ХАНСА ПОРА У ВИЛТЕРУ (АУСТРИЈА) ИМА НА ПРЕДНОЈ СТРАНИ ДРВЕНА БРАТА НА КОЈИМА ПИШЕ: "ОВДЕ ЛЕЖИ ХАНС ПОР, ПОСЕТИОЦЕ МОЛИМ ТЕ, ОТВОРИ БРАТА"

МАСКИРАНА СВИЊА

У КИНИ ЖИВИ ЈЕДНА ВРСТА СВИЊЕ С ТАКО ДУГАКИМ УШИМА ДА ЈОЈ ОНЕ ПОТМОЧНО МАСКИРАЈУ "ЛИЦЕ"

© King Features Syndicate, Inc. 1963 World rights reserved

НЕМА У ШВЕДСКОЈ ЧОВЕКА КОЈИ СА ДИВЉЕЊЕМ И ПОШТОВАЊЕМ НЕ ГОВОРИ О СЕДМОГОДИШЊЕМ ЛАРСУ МАТСОНУ.

МАЛИ ЛАРС ЖИВИ НА ИМАЊУ БЈЛКИНГЕ У БЛИЗИНИ ЕСЛЕВА, НА ЈУГУ ШВЕДСКЕ.

НЕДАВНО СЕ ТУ ОДИГРАО ДОГАЂАЈ ЗБОГ КОГА ЈЕ ЛАРС ПОСТАО ШВЕДСКИ ЈУНАК ГОДИНЕ.

МАЛИ ХЕРОЈ

куке, затим је зграбио друге, треће, четврте... Била је то трка са ватром која је све халапљивије прождирала шталу.

Кад су стигли ватрогаси које је алармирао Ларсов отац пошто је дотрчао с њиве, читава штала пламтела је као нека цинонска буктиња. Ту се ништа више није могло спасти. Ватрогаси су сматрали успехом и то што су спречили да се пожар не пренесе на зграду за становање.

Најзад, ватра је била савладана. Отац се обазирао око себе дубоко одахнувши.

Али, где је сусед или пролазник који је истерао стоку из штале? Ни једно грло није настрадало, све краве и сва телад су на броју. Ту у гомили по којој отац предази погледом, стоји и његов Ларс. Шта је дечаку? И зашто његовој мајци, која га узима у наручје, теку сузе?

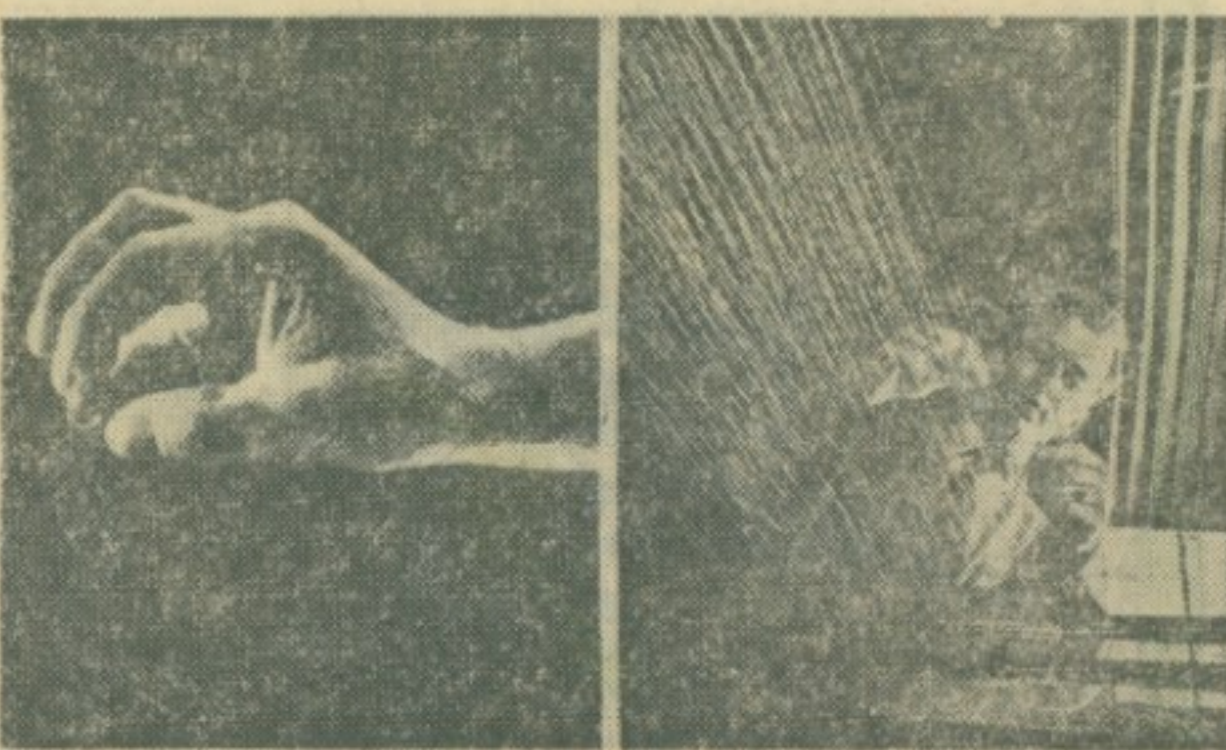
— Погледај његове руке — муца мајка прилазећи оцу.

— Ларс је то све сам учинио...

— Само неколико пликова — покушао је Ларс да се насмешти. — Али, све сам их извео из штале, све...

Када је Ларс видео како пламени језици лижу кроз прозоре стаје, за тренутак је био као скамењен. Хтео је да зове оца, мајку, Али, обоје су били на њиви, далеко од куће. Ларс је био у кући сасвим сам, а ватра у штали ширила се брзином ветра. Отац је имао у штали осамдесет крава и телад. Сва грла била су племените расе и представљала вредност од неколико десетина милиона. На то, разуме се, мали Ларс није ни помислио. Он је само чуо уплашено и тужно мукање стоке. Свако теле, сваку краву он је знао по имену. И све њих захватише ватра ако им неко одах не притекне у помоћ. Требало би отворити врата на шталу, требало би одвезати стоку, требало би је истерати из стаје пре но што буде касно.

Требало би... али ко да то учини? Далеко унаоколо није било ни живе душе која би могла да притекне у помоћ. До најближег суседног имања треба четири часа брзог хода. До оца и мајке на њиви — још више! Да ли ће отац спазити дим који се, све гушћи и црњи, диже изнад крова штале? Али, ако га и примети проћи ће читава вечност пре но што стигне. А дотле... не, на то малишан није смео да мисли. Мали Ларс ни сам не зна како се нашао усред пожара, тамо где су краве и телад били најугроженији, где је ветар преносио палацаве пламене језике с једних јасала на друге. Први додир са ланцем врелим до усијања ожегао му је дланове и он га је испустио. Али, дечак је савладао бол. Навикнутим покретом смачао је крај једног ланца са

160 километара стакленог влакна у кликеру

Ако дечији стаклени кликер загрејемо до 1200° Ц стакло ма индустрије, а нарочито за ње се истопити а та маса се појачавање пластичних маса може претворити у око 160.000 одсто по лепом и ведром времену. — много се у-

И САДА ЧИТЉИВО

Онога дана када је Владимир Илић Лењин умро, календар већ био покучео од дар на његовом писаћем столу носио је датум — 21. јану-

ар 1924. године. Иако је календар већ био покучео од времена још се могу добро прочитати и слова и цифре.

АКО ХОЋЕТЕ — ВЕРУЈТЕ

них глиста. Хостер замаче глисте у различите боје и затим их пушта да гмижу по платну остављајући иза себе траг. Зли језици тврде да ће ускоро Хостер увести у "уметност" и пужеве голаће.

Амерички научници су израчунали да се од укупног броја аутомобилских несрећа које су се догодиле на друмовима Сједињених Америчких Држава у току 1962. године 2,7 одсто одиграло за време магле,

3,5 одсто кад је падао снег, 8,9 одсто по киши и 84,9 одсто по лепом и ведром времену.

Од огромних зуба-очњака нилских коња добија се "слонова кост" квалитетнија од кљова слонова.

За свако самовољно посечено или поломљено дрво норвешки закон захтева од виновника да поседи три дрвета исте врсте.

Да би утврдио како

птице реагују на различите боје, један амерички орнитолог разместио је на разним местима 98 разнобојних вештачких гнезда. Највећи успех имала су црвена и зелена гнезда. Била су готова сва остала празна.

Када слонову у Балтиморском зоолошком врту почну да се "нервирају", стражари им свакодневно дају по 500 грама дувана који ове животиње жваћу са очигледним задовољством. Директор зоолошког врта тврди да је дуван најбоље умирујуће средство — за слонове.

Мед, астма и бронхитис

Још од најстаријих времена људима су била позната лековита својства меда. Данас је мед уведен у медицинску праксу. Али, мало ко зна да се медом у последње време лече бронхитис и бронхијална астма. Мед за лечење ових болести већ дуже времена са успехом употребљава бугарски лекар Младенов из Ђустендила.

У инхалациони апарат улије се 10 до 15 кубних сантиметара 50-процентног раствора меда. Помоћу пулверизатора тај се раствор претвара у сићушне капљице и бо, смик га удише кроз гумени цев. При томе у удисајне путеве, бронхије и плућне алвеоле доспевају против-микробне материје из меда. Те материје уништавају микробе и изазивају јаче излучивање слузи и чистећи тиме дисајне путеве. Једно инхалирање треба да траје 20 минута. Понекад, у зависности од тежине обољења, инхалирање треба обавити два пута дневно. Просечно трајање лечења износи 20 дана.

Кривља него у Лизи

Кула која је више накривљена него кула у Лизи налази се у Керфили Кестлу, у енглеској провинцији Велс. Ова

кула висока је 77 стопа, а нагнута је за једну стопу на сваких 6,5 стопа. Кула у Лизи је висока 179 стопа, а нагнута је за једну стопу на сваких 10 3/4 стопа.

Лосови - изнуђивачи

Становници Инсередзаса, малог села на југу Шведске, не заборављају да излазећи из кућа ставе у њењабукву: она их чува од непријатности у случају да се светну са лосом. Додуше, становници овог села сами су себи криви: прошле јесени они су у својим воћњацима имали толико јабука да су њима преко зиме прихранивали северна јелења. Али, дошло је пролеће, лето, па и друга јесен која није била тако обилна воћем, а животиње и даље „захтевају порез“, и то готово од сваког ко само изиђе ван села.

Најмања слика

Роже Куртис — певач, композитор, проналазач и сликар у слободно време, ускоро ће у Паризу изложити најмању слику на свету: 3x4 милиметра.

АНЕГДОТЕ

Ко је важнији?

За време владе Вилхелма II допутовао је у Бон хемичар Кекуле. Свауда где би се појавио њему су се дубоко и с поштовањем клањали.

— Зар је могућно да сви ови људи толико поштују хемију? — у чуду се питао Кекуле, али је убрзо открио разлог оваквом понашању.

Кекуле је имао дугу браду па су за њега мислили да је адмирал Тирпиц. То је узбуђило и наљутило научника.

— Још ћемо видети чије ће се дело показати дуговечнијим: његови ратни бродови или моји молекули...

Године 1919. флота адмирала Тирпица нашла се сва на дну мора.

Наследник

Филозоф Сенека, васпитач римског императора Нерона, имао је храбрости да каже свом бившем ученику чије поступке никако није одобравао:

— Можеш ти убити колико год хоћеш људи, никад нећеш уништити свог наследника.

БЕСМИСЛЕНИ РЕКОРДИ

Тридесет четворогодишњи Џорџ Воркмен из енглеске покрајине Дербишира провео је 105 дана у пећини, дубоко под земљом. Воркмен није имао никакве потребе да више од три месеца живи као кртица, нити је то учинио из жеље да неким својим искуством обогати науку. Појавивши се на површину, прљав и у браду обрастао „пећински човек“ изјавио је да он, као прави родољубац, сматра да сви светски рекорди треба да припадају Енглеској.

За време свог подземног живота Воркмен је имао опрему на којој би Робинсон могао с правом да му завиди: шатор са електричним осветљењем, плински штедњак, радио-апарат, па чак и телефон. Воркмен се хранио концентрисаним, висококалоричним намирницама, а за 105 дана на попио је изванредно велику количину рума чији је, и иначе, редован потрошач. Данас се Воркмен размет-

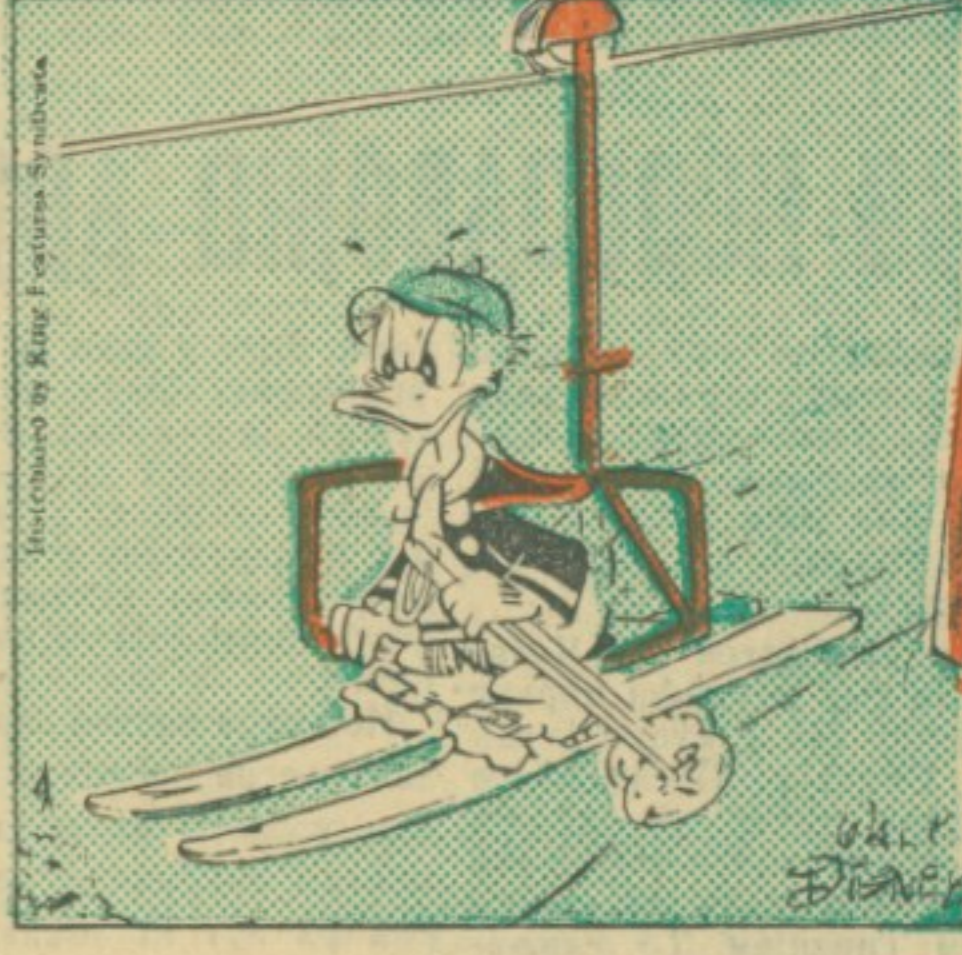
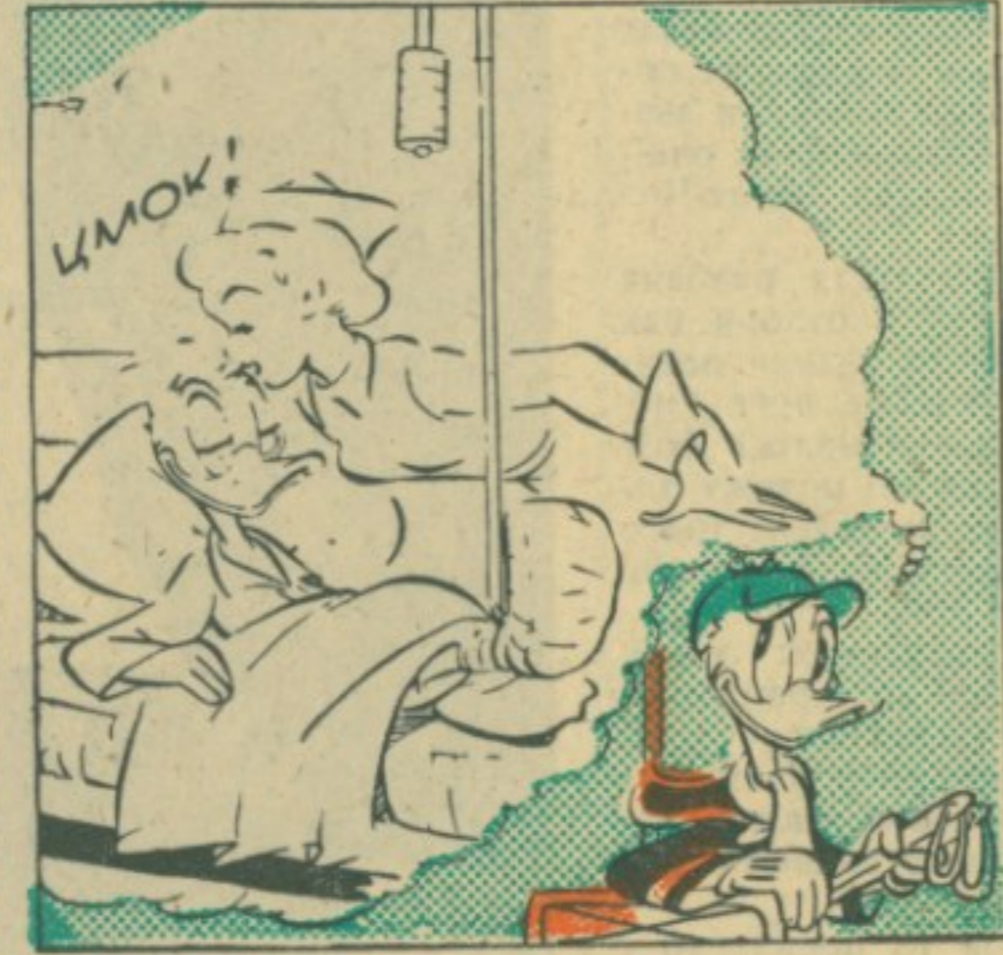
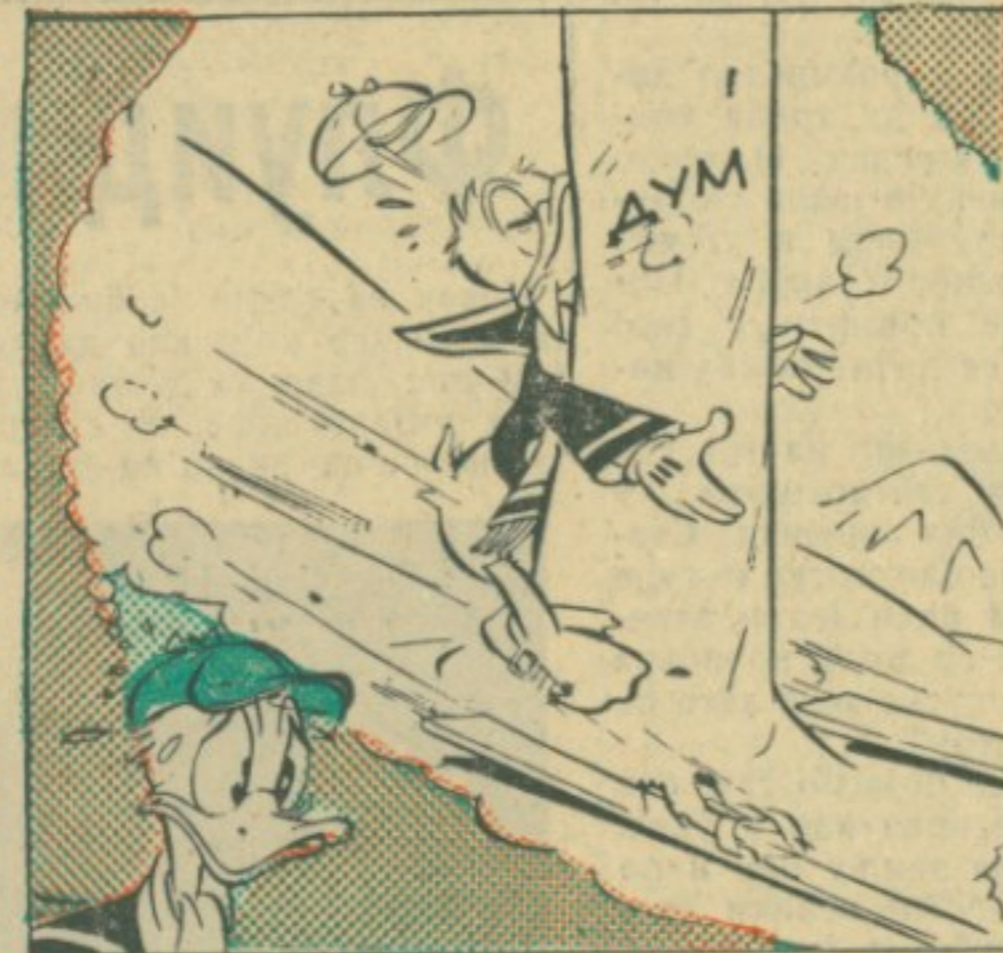
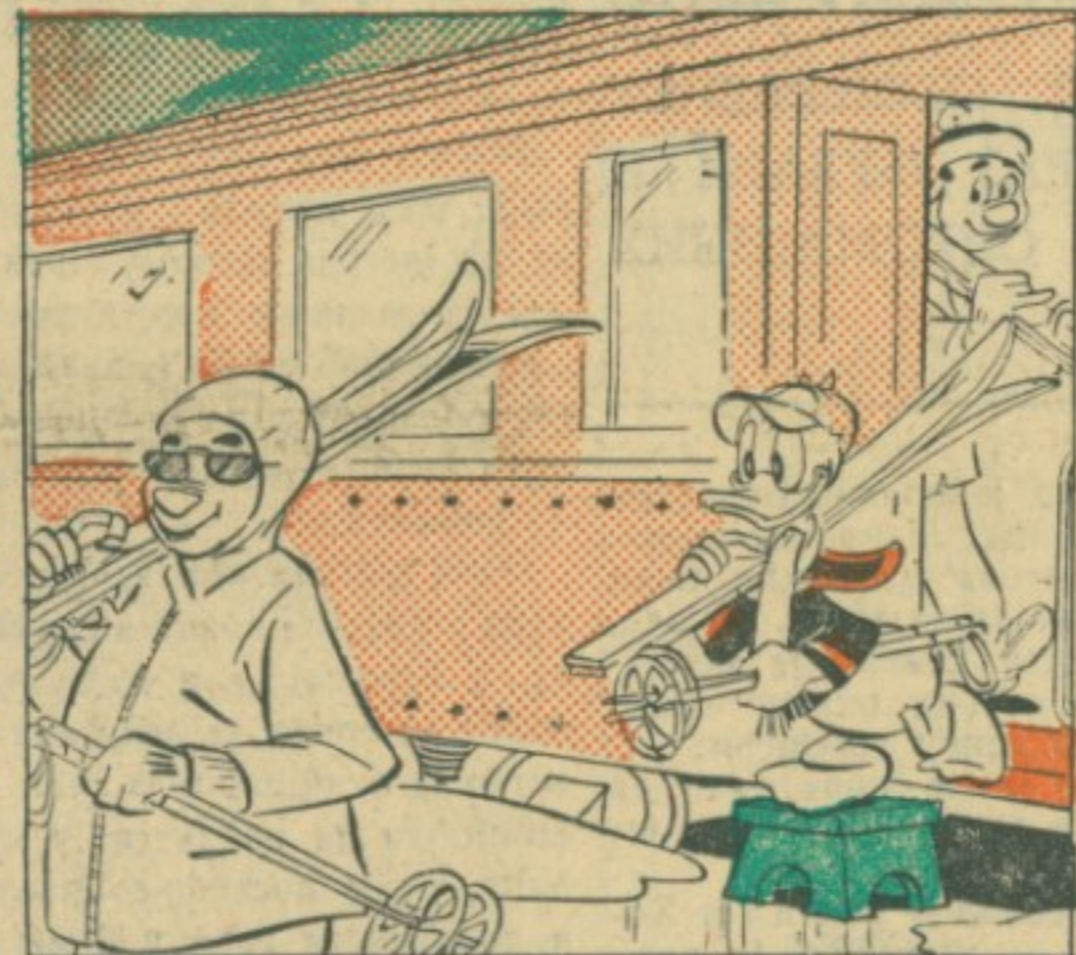

љиво шета Лондоном очекујући награду коју је лист „Дејли експрес“ обећао за најсензационалнији догађај године. „Захваљујући мени старица Енглеска добила је још један светски рекорд“ — сасвим озбиљно тврди он.

Воркмену се у једном мора дати за право: по броју сличних рекорда Енглеска је заиста рекордерка.

Године 1962. грађанин Лондона, неки Хип, појео је за 2 минута и 11 секунди 24 прена јајета. Три године пре тога петнаестогодишњи Макивен „прогутао“ је за 59 минута 39 пакета прженог кромпира. Енглези држе рекорд и у непрекидном плетењу — 48 часова — и рекорд у руковању: 10.291 руковање за 10 часова.

Додајте свему томе рекорде у непрекидном игрању, свирању на труби, у количини попијене воде, у непрекидном држању говора, у пливању на даљину и безброју сличних „спортских грана“.

ЧАРОБЊАК

је родила три кћери и затим убрзо умрла.

Али Токитаро није био од оних који служе самурајима; он је желео да црта ситне догађаје из краја у коме је живео. Посвађао се са својим професором, преселио се у једну скромну бараку и почео да ради потписујући своје цртеже именом Хокусај.

Од своје три кћери највише је волео малу Ојен, која је очевим кичицама шарала по зидовима.

— Видите, — говорио је он поносито, — са шест година она већ уме да нацрта Фуџијаму, наш свети вулкан.

Предграђе је усвојило Хокусаја. По читав дан је цртао живот малих људи: чајинице, вашарске рваче и кројаче који су шили кимона за гејше. Његови цртежи су се сушили на сунцу а затим их је мала Ојен односила резбару да их уради и да их прода.

Хокусај би узео кћер за руку и ишао да чује шта људи говоре о његовим цртежима. Није му било право кад би његова Ојен вукла људе за одећу и објашњавала им да је њен отац илустровао причу о сиромашном Шет-Суу, који је извршио харикри док су мучили његову жену.

Био је срећан јер је остварио свој сан: по читав дан је цртао. Увече би узео своју кћер на крило и учио је како се држи кичица. Народ га је волео зато што је верно приказивао свакидашњи живот.

Али остали сликари били су суревњиви и говорили су озлојеђено: — Ако и даље Хокусај буде у моди, и од нас ће се тражити да сликамо безначајне ствари као он, уместо дивних бакрореза чију лепоту разумеју само школовани људи. Он ће нас обешчастити и ускоро довести до просјачког штапа.

— То је ретка срећа — говорио је његов отац. — Ускоро ћеш да сликаш самураје, школоване људе и можда чак и првог министра.

Затим га је оженио једном скромном сељанком, која му

ХОКУСАЈ

ПЛЕМЕНИТИ СТАРАЦ, МЛАДОЛИК УПРКОС ВОРА: ТО ЈЕ ХОКУСАЈЕВ АУТОПОРТРЕ

ЗДЕЛЕ ПИРИНЧА НА СЛИКАРЕВОМ ПРАГУ ЗНАЧИЛЕ СУ ВИШЕ ОД ОБЕЗБЕЂЕНОГ РУЧКА. ОНЕ СУ БИЛЕ ИЗРАЗ ЉУБАВИ И ПОШТОВАЊА ЊЕГОВИХ СИРОМАШНИХ СУТРАЂАНА.

Причали су и да се дружи са белцима! Први министар је мрзео „варваре“ који кваре и изопачавају његов народ, и зато му је забранио да се с њима виђа.

— То је глупо, — бунуо се Хокусај. — Можда су ти људи дивљаци, али су ме они научили шта је перспектива о којој наши сликари немају ни појма. Моји су цртежи у сваком случају вернији од њихових.

Да би се осветио првом министру и властели која га је окружавала, он је нацртао причу „Тактика генерала Фуруне“ у којој је извргао подсмеху самураје. Сви су знали на кога се то односи и отада је Хокусај постао симбол ситног света.

Самураји, бесни, одлучише да му се освете. Чајинице у којима су се састајали са гејшама биле су украшене бесидним цртежима које је Хокусај насликао кад је још био у бедо. Отужили су га због тога првом министру и он га је осудио да му 50 дана буду везане руке лисицама.

У својој колиби за то време није могао да црта а то је значило глад а можда и смрт за њега и његове кћери. Хокусај је био очајан и људи из предграђа су разумели његов бол јер су и они знали шта су беда и немаштина. Никад се није дозвало ко је од њих донео прву зделу пиринча, али је сликар сваког јутра налазио по једну на свом прагу. Први пут у историји старог Јапана, сиромашни људи су помагали једног осуђеника. О томе се причало по читавом царству.

Пошто је издржао казну, узео је на зајам мало новца, купио једну металну, једнобурегуша и доста цртаће хартије коју је распростио по тргу у пијачни дан. Свет се радознао, брзо окупио и распитивао:

— Шта то ради наш Хокусај? По хартији прави чудне цртеже! Мора да је полудео!

Сликари су правили неразумљиву слику. Једино се смешкала његова мала кћи Ојен јер је знала за тајну. Најзад, сав знојав, ставио је мердевине и о њих окачио своју огромну слику говореници:

— Не може више нико да ми каже да нисам велики сликар!

— Требало је убити тог Хокусаја! — узвикнуо је први министар када је чуо за тај подмех.

Министар је размислио добро и увидео да треба уништити његов углед. Одлучио је да организује јавно такмичење између њега и Бунт-Чоа, дворског сликара. Победника ће примити у свој двор, што се дотле никад није догодило.

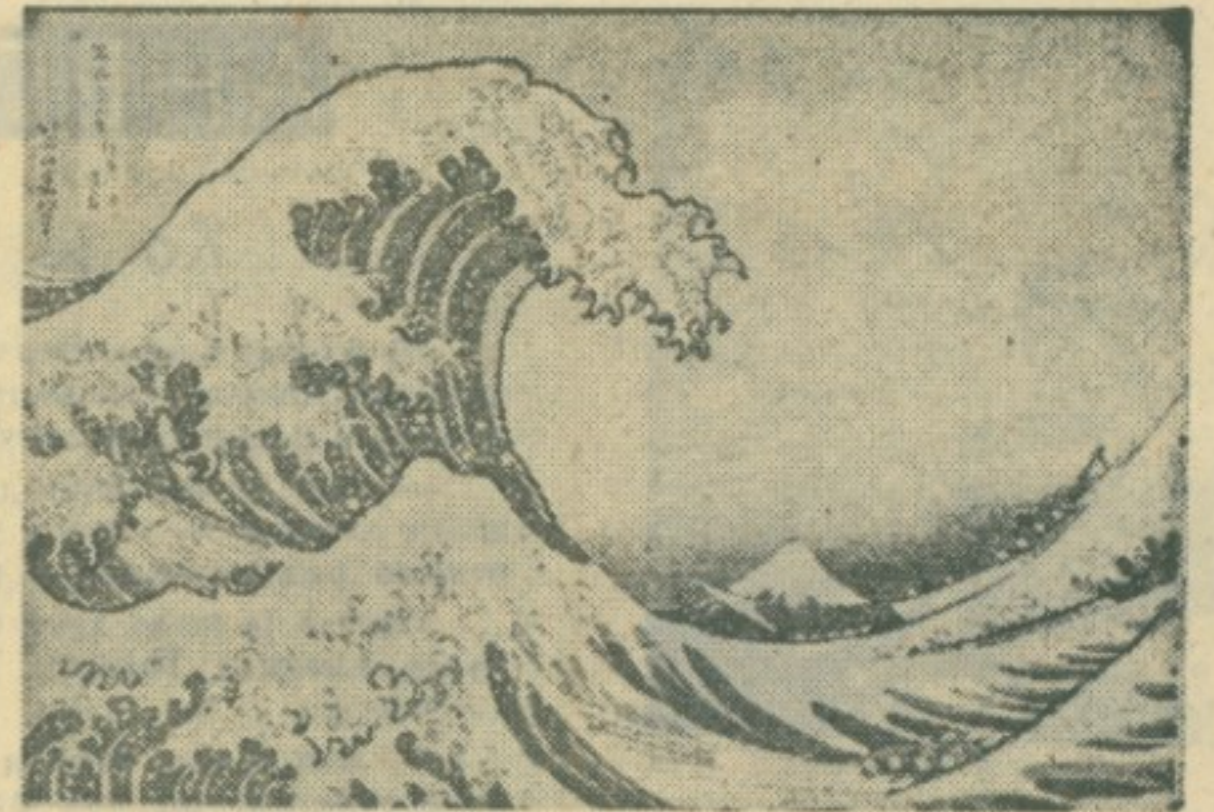
Свет је долазио на трг где је Бунт-Чо стигао први, у пратњи својих ученика. Ставио је своје сликарске ногаре и почео да ради један акварел у коме су људи препознали „Дивље гуске које лете по зимском ветру“.

Хокусај се појавио сам, сав умазан и осоран као и увек. Он стави на земљу цак и по калдрми простре велики лист хартије. Грубо је по хартији набацао сиве, плаве, бледољубичасте мрље које су текле као нека река. Никада се цртеж није распознавао и његови су пријатељи били очајни јер је акварел Бунт-Чоа био врло леп.

По хартији онда разбаца арневеље проса и отвори цак из кога извади једног великог петла. Његове ноге умочи у тањир пун црвене боје и пусти га да по цртежу зоба. Остављао је црвене трагове својих ногу идући мирно од зрна до зрна.

Маса прсну у смех: какву то нову шалу припрема њихов пријатељ? Овога пута као да се лудирао. Петла је стално ходао и остављао црвене трагове по плавим и сивим мрљама.

Бунт-Чо је то посматрао с великим презиром и прекоре-

ЈАПАНСКОГ ЦРТЕЖА

вао себе: „Зашто сам прихватио да се такмичим с једним таквим шарлатаном?“

Најзад, Хокусај отера петла и стави цртеж на ногаре. Прво завлада мртва тишина а онда неко из масе повика:

— Па... то је наша река Тацута ујесен, кад носи јаворово црвено лишће.

Петлове ногу се сасвим имале облик овог лишћа.

— Хокусај је већи! — повикаше људи а Хокусај објасни:

— Једноставно сам хтео да покажем да прави уметник, који зна да види лепоте наше земље, у стању је да их чак слика ма чиме, чак и петловим ногама.

Бунт-Чо, побеђен, побегао је, а први министар је морао да прими Хокусаја. Дошао је у двор у старом оделу замазаном бојама, прошао између страже и самураја и из двора изашао први пут насмејан. На изласку га је маса бурно поздрављала. Његова победа је била и њихова победа.

Почаст која му је била указана, није нимало изменила начин његова живота. Презирао је званичне поручбине и задовољавао се да и даље из свакодневног живота Јапанаца ради цртеже које је продавао по улицама.

Ојен, његова кћи већ се вдала и постала позната сликарка, а Хокусај је и даље одбијао да слика за великане и остао је пуки сиромаш. Био је приморан да прода своју кућицу, своје последње цртеже и да напусти град у коме је

живео толико година. Повукао се у село да би избегао повериоце који су га журили. Кад му је било 80 година, поавао је своју кћер Ојен и рекао:

— Хоћу да напишем уметнички тестамент.

И написао је следеће: „Све што сам насликао до моје шездесете године не вреди ништа. Можда ћу кроз двадесет година правити боље слике. Они који тада буду живи, рећи ће да сам се преварио“.

Умро је после 15 година у великој бедо. Пожар му је уништио кућу а он је и у колиби сликао и продавао цртеже за једну зделу пиринча. Кад је једном, немоћан, пао, свет се окупио око њега а он је једва изустео:

— Кроз пет година бићу велики уметник.

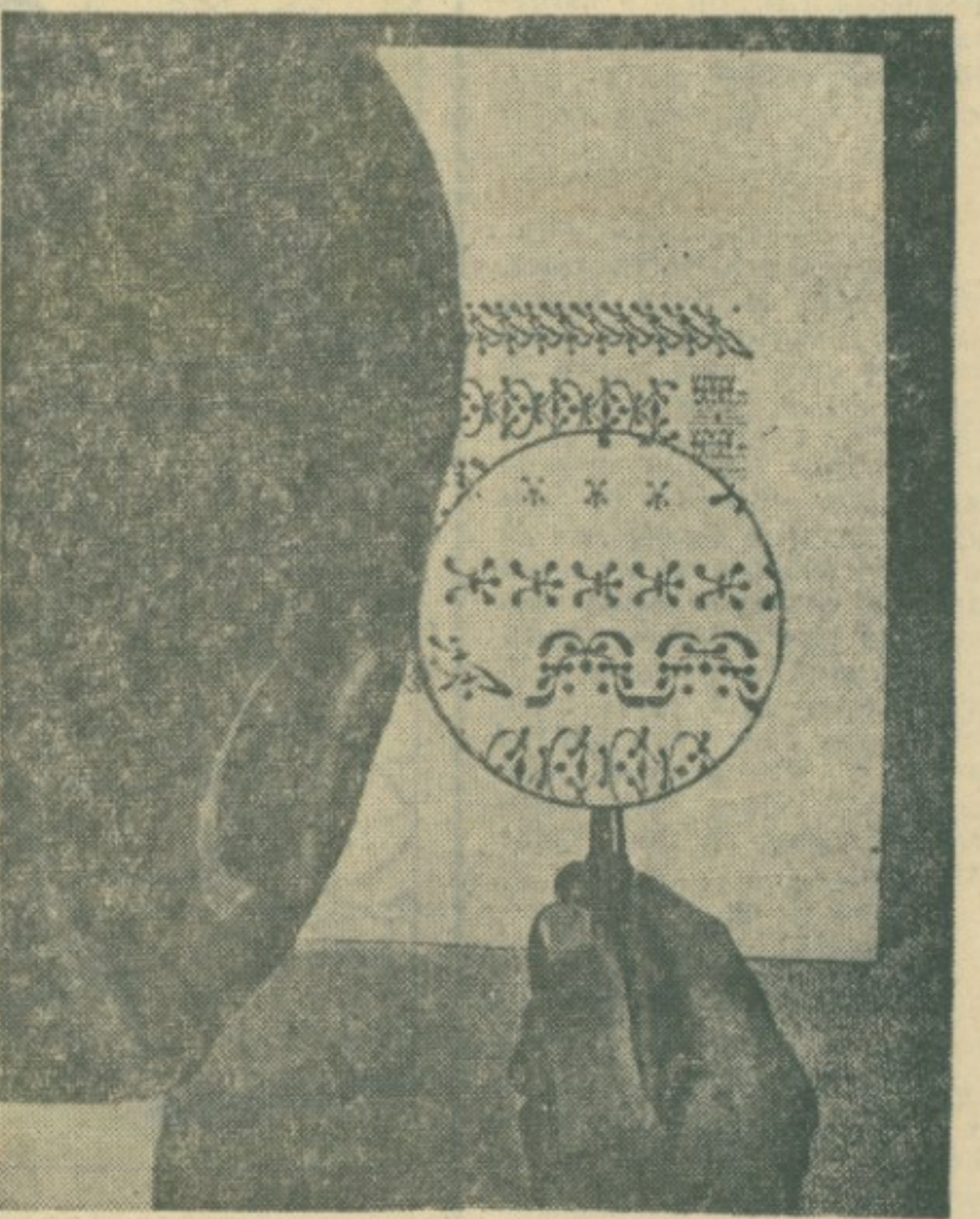
То су биле његове последње речи. Предграђе га је искрено оплакало.

Иако није живео још пет година да би правно праве слике, и оне које су остале иза њега биле су изванредне — јер је Хокусај ипак био један од највећих јапанских сликара.

Флуидне »шаре«

Човек на слици је амерички инжењер који као да лупом покушава да дешифрира неке хијероглифе. У ствари ови необични знаци на стаклу

су флуидни транзистори који функционишу без примене електричне струје а трају бесконачно.

Два нераздвојна друга

За склапање пријатељства међу животињама није увек препрека раса — нађу се другари и међу различитим врстама. Али пријатељство између кенгура и пса још није забележено.

Боби Левенстон из Калифорније има путујући циркус а за једну тачку купио је кенгура Сиднеја. После своје боксерске тачке он добија као награду топло млеко али га углавном дели са својим другом Типсијем. То умилњато куче паће се увек око ње-

гових ногу и тако су постали пријатељи. Мада незграпан, кенгур још никад није очепао свог малог друга. Кенгур је вегетаријанац: дају му купус и шаргарепу у које стављају помало витамина због борбености која га очекује на рингу.

Пошто је постао права »звезда« његов господар је склопио уговоре за представе у многим америчким државама, али на пут ће свакако бити поведен и Типси.

ПАСТОРЧЕ ПРИРОДЕ

На први поглед пуж је право миљенча мајке природе. Ма куда кренуо, било где застао — његова кућица увек је с њим. Ако му запрети опасност, он ће се скрити у своју неприступачну тврђаву. Пала киша, пече сунце — пужу је

Спирални облик љуштуре начинио је од пужа несиметрично чудовиште и мученика. Пуж је стално у животној опасности — подједнако га угрожавају и суша и преобиље воде.

Њуни се, пуж прави себи путаницу од слузи. Тај клизав и непромочив пут му омогућава да се креће а да при томе не озледи своју нежну кожу. Ако се пуж постави на пепео, за који се слуз не лепи, он ће да стане, затим ће да издигне тело и најзад ће да се увуче у своју љуштuru и у њој ће покорно да сачека смрт.

Неке врсте пужева гаје се као посланица гурмана. Французи, на пример, од живог пужа који се мирно шета по шуми више воле да тањиру пужа преливеног пикантним ђосом. Само на највећој париској пијаци за годину дана прода се више од 500.000 килограма пужева годишње.

Недавно је приликом археолошких ископавања у Алжиру била пронађена огромна количина пужевих љуштuru помешаних с разним кућињским отпаcima. Могућно је, према томе, да су пужеви били прва човекова месна храна.

без и једне мрвице. Очигледно, он располаже способношћу да „складира“ огромну количину хране која му је потребна у случајевима принудног гладовања.

Његова спорост ушла је у пословице. Седам сантиметара у минути — таквом „брзином“ заиста се не може далеко стићи. Пуж се креће захваљујући таласастим покретима мишића који му пролазе кроз читаво тело: пет до шест таласа на сантиметар пута.

Пуж не само што ни за секунду не може да се одвоји од своје куће, већ он и „хода“ само по оном путу који сам направи. Наиме, кре

свеједно: љуштuru га штити од сваке непогодје.

Авај! Стварност је сасвим другачија од ове идилничне слике. Неки каприци еволуције претворили су пужа у вечито страдалика, а љуштuru — у оруђе његовог мучења. Јер, љуштuru је у ствари страشان оков који непрестано стеже пужа и нагони га да се обавија око њене средње осе.

Спирални облик љуштуре начинио је од пужа неку врсту чудовишта. Јер, пуж се не покорави основном закону животињског света: закону обичне симетрије. Далеки пужеви преци били су симетрични као и већина живих бића. Касније је, из науди непознатог узрока, тело пужа добило облик вадичела, а као последица тога дошло је до потпуне асиметрије: пуж има један бубрег, једно плућно крило и срце с једном преткомором. Одводни отвори код пужа смештени су буквално насумце: неки од њих само што му се не налазе на врату.

Имао је пуж и бољих времена. Доказ о томе је његово младунче које у свом развоју пролази кроз фазу „симетричности“ и тада има два бубрега и два јетрена режња.

Пуж је већ навикао на сталну животну патњу. Наиме, његова кожа не штити његово тело од утицаја спољашњег света: изванредно је пропустљива а то је права трагедија за несрећну животињу. Она живи у сталној опасности — поједнако је угрожавају и суша и преобиље воде.

У принципу пуж је амфибија, али ако се потопи у воду — утинуће. И то не од дављења, већ од „унутрашњег наводњавања“. Вода испуни његово тело, надува ткиво, деорганизује рад унутрашњих органа и — готово. Суша, пак, изазива испаравање теч-

ности из његовог ткива и осућује га на смрт од — сушења.

За нормалан живот, количина влаге у пужевој телу треба да износи 86 до 87 одсто и пуж мора стално да одржава ту равнотежу. Отуд и његово понашање које на први поглед може да даје утисак каприца: час се пење уз дрво или камен (то обично бива после кише кад пуж покушава да побегне од мкрце земље и избави се од сувишка воде), а час пуже по мокрој трави (то значи да му прети „суша“ и да треба да напуни влагом ткива). Тако се ово јадно биће стално креће између Сице и Хариде.

Пуж се сав састоји из каприца или погрешака природе. Јадна животиња чак не може да одговори на питање шта је својим потомцима: отац или мајка, јер је истовремено и мужјак и женка. Пужеви-младунцима није потребна родитељска брига. Пошто се излегу из јаја они најпре поједу љуску тих јаја да би снабдели свој организам калцијумом неопходним за стварање љуштуре. Додуше, они долазе на свет с готовим љуштуром само су оне толико крте и прозрочне да кроз њих може чак да се види како бије маленко срце.

Изгледа да је пужу просто сушено да увек буде изузетак од норме и правила: тако, на пример, код њега зуби нису смештени дуж вилице већ на језику. Додуше, на горњој вилице ипак постоји зуб — један једини. Језик му је покривен такозваном „треницом“ састављеном од неколико хиљада оштрих „рошчића“ помоћу којих он ствара пустош у баштама и повртњацима.

Необично прождрљив и способан да за један „обед“ поједе хране која по тежини одговара половини његовог тела, пуж може, ако је то потребно, дуго да опстаје

НАЈКРУПНИЈИ БИСЕР НА СВЕТУ

Највећи природни бисер крушког облика, дугачак 7,5 сантиметара, а широк пет пронашли су 1628. године у највећем налазишту бисера, у Персијском заливу, професионални гурци, ловци бисера. Још хиљаду година пре наше ере била је позната ова грана привреде и понекад се, у току једне сезоне, тамо могло наћи и на ст тине хиљада зрна бисера.

Ово најкрупније зрно бисера купио је монголски цар Шах Јахан, за своју жену Мумтаз, за коју је сазидо и Тај Махал и Бисерну палину. После стотину година ова перла, позната под именом „бисер Азије“, била је на списку драгоцености ки-

неског цара Чиев Лунг Манчу, са којом је и сахрањен 1799. године.

Познато је да су ово зрно лопови украли после стотину година из царске гробнице, и по завршетку првог светског рата (1918) оно се обрело у Хонгконгу и послужило као залог за један зајам католичке мисије на Далеком истоку.

Пошто дуг није на време плаћен, ово највеће зрно бисера поверилац је продао у Паризу 1945. године непознатој личности за 50.000 долара што је знатно мање од предатне вредности. Где се сада налази овај циновски бисер, не може да се утврди.

ОМЕЛА ИХ ФОКА

На једном терену за тама не би ли је уплаши-гольф у САД два играча су водила велику борбу, че, али је она то схватила као позив на забаву па по чела да хвата лопте и чак две-три прогутала. Видели фока са оближње обале забављала се ту за свој рачун. Играчи су покушали да је бомбардују лоп-

ПЛУТОН У ЦИРКУСУ

КОЛИКО ЈЕ ОВАЈ ДОСТОЈАНСТВЕНИ ГРАЂАНИН ЈОРКВИЛА ПОЛЕО КОВАСИЦА ОД СВОГ РОЂЕЊА? — УПИТАЊЕ СЕ МНОГИ КАД ГА ВИДЕ НА СЛИЦИ. ОДГОВОР: ПРИБЛИЖНО 180.000

ЕВО ЈОШ ЈЕДНОГ КОНТРАСТА КОЈИ СЕ СУСРЕЂЕ НА УЛИЦАМА ОВОГА ГРАДА. У ПОЗАДИНИ СЕ ВИДЕ ОБЛАКОДЕРИ, А НАПРЕД ЧИСТАЧ УЛИЦА СА ВУРЕТОМ НА РАМЕНУ

ЕВО ДВА НЕОБИЧНА ПРИЗОРА ИЗ ЦРНАЧКЕ ЧЕТВРТИ: ЈЕДАН „ЧОВЕК СЕНДВИЧ“ (КОЈИ ЗАРАЂУЈЕ НОСЕВИ РЕКЛАМЕ), И ДОЛЕ ЈЕДАН ДЕЈДИ ИЗ ТАКОЗВАНЕ „ЛЕПЕ ЕПОХЕ“.

Њујорк је, чудноват, мистериозан и узбудљив град у коме се срећу ружно и лепо, бојатство и беда. Обде: у слици и речи дајемо унеколико предсказања о граду који је већи него неке државе

МИСТЕРИЈЕ ЊУЈОРКА

Огромни Њујорк са својих 27.000 старграђених кућа у једној години, са 62.000 пожара годишње, 18 милиона телефонских разговора дневно, да ли је он заиста прави главни град Америке у овом столећу? Американци то мисле а и Европљани исто тако, кад у њега добу.

Иако се тежиште Сједињених Држава стално помера ка западу, Њујорк остаје „срце“ у коме живи 7% становништва Сједињених Држава, у коме се налази 3% целокупне трговине. Он је исто тако и један мит, један сан, једна мистерија...

„Писати о Њујорку, то је исто као и фотографисати једно дете. Дете се за трен ока измени, а и са Њујорком је исти случај“.

Њујорк има пре свега об-

лакодеру. Ту се налази Волстрит, грађевина од стакла и лаког метала, затим палата Уједињених нација као и велелепне грађевине у Парк авенији.

Али нови облакодер као што је Емпајер стејт билдинг, који може у своја 102 спрата да прими пола становништва Ирске — показује не само лепоту већ и мир и спокојство.

Наравно, изградња облакодера је скупа. И поред свега Њујорк је брзо изграђивао, да би данас постао други град по броју становника, а први по броју својих облакодера.

Али, облакодери Њујорка

не би могли да опстану без пристаништа, највећег на свету. Ако би обалски радионици штрајковали само један сат, штрајк би осећао 16 милиона становника градске области Њујорка читаву седмицу!

Историја Сједињених Држава је везана за њен изузетан приморски положај. Лука Њујорка има 50 квадратних километара воде и 1630 кејова где може да пристане у исто време 400 прекоокеанских бродова и теретњака. Климатизовани хангари имају површину од 120 хектара. Није ништа чудно ако би пролазник на острву Манхатан, у центру града, видео на крају улице неки брод: свака 22 минута уђе у пристаниште по један. Њујорк поједе годишње 80 милиона тона рибе. Једна стара пословница из Бруклина, највећег кварта у Њујорку, каже: „Све што живи у океану допече до стомака становника Њујорка.“

Диван и трговачки, Њујорк може одједном да постане свиреп и ружан. Из филмова и криминалних романа знамо да ову „дуњу асфалта“ чува 24.000 полицајаца. Ту живе и раде све расе света.

Али прави Харлем црнаца, у срцу Њујорка, налази се

дуж 125. улице и хотела Тереза, највећег црначког хотела.

Медисон авенија у Манхатану је квартал великих банака. За Американце је она најважнија реклама али ту ради добро плаћен велики број стручњака. Ту се обављају разноврсни послови. Можете у понедељак да купите половна кола и да их у уторак ујутру већ продате. Живот је низ пљачки, тренутних узбуђења, грађења и рушења.

Улице Њујорка су дугачке колико износи растојање од Париза до Мексика. Има 4 милиона телефонских броје-

ва, 13.000 полицијских разгласних станица. Са близу 3.000.000 становника, Бруклин представља будућност овог великог града.

То је град у коме постоје велике супротности: раскош и беда.

Овај огромни град има: 1.500.000 аутомобила, 10.000 километара улица, 9.000 тона смећа годишње, 2.282.000 дрвета, 240.000 трговачких предузећа, 20 милиона долара промета годишње, 13.000 ватрогасца у 280 станица.

За годину дана сагради се: 10.522 пословне грађевине и 17.000 стамбених зграда.

Становник Њујорка живи просечно 64 године, иде у школу 9,5 година. Он се рађа, живи и умире између два царства: рекламе и новца који је уложио у банку.

ХОЋЕТЕ ЛИ ДА ОСЛОБОДИТЕ ПРИНЦЕЗУ

ОРИЈЕНТАЛНИ ТЕСТ

Хиљаду и једну ноћ Шехерезада је почињала нову причу. — Био једном неки моћни и богати раца. Осећајући своју блиску смрт он затражи да му доведу његових пет синова.

„Ја сам већ стар — поче он. — Један од вас, а вас је петоро, треба да ме замени. Он мора да врати у нашу земљу „златну принцезу“ која већ дуго чека иза Седам гора и Седам мора. Пророчанство каже: „Само један ће стићи до ње. Сви путеви су опасни, а на пут треба поћи сам.“

Први је пошао на пут син Али. Идући, он наједном зачу неку буку која га подсети на огроман ковачки мех. С планине су ливали пламени језици а чудна дарма је личила на грмљавину. Кад дође ближе он примети неко одвратно чудовиште из чијих је

чељусти излазио пламен. Срчан, он хитро извуче из корица свој мали мач који му је висео око појаса...

Други син, Базах, крену лагано. Ускоро му се на путу испречи свинга од камена. Лавље шапе мирно су лежале на земљи, а очи, зелене и хладне као смрт, на женској глави биле су покретне и пратиле Базаха. Међутим, Базах је био млад и леп и ни једна жена му није могла одолети... Он помисли „свинга је упола жена“ и пође напред наоружан својим осмехом...

Коран, трећи син, лагано корачајући, изгуби се у својим мислима. Идући, доспе на крај света. Земља је ту престајала. Под његовим ногама чекала га је црна ноћ. Он помисли: „Ова провалија није бесконачна. Где има лочетак ту мора бити и крај. Наћи ћу једно или друго“ — и он куражно ступи на руб провалије...

Дали, четврти син, већ је дуго пешачио кад је доспео до велике планине. Изненађено погледа око себе: само голе литице, врхови и пукотине. Он помисли тужно: „Ах, да сам птица!“ И та га мисао поче да мучи. Сави једну јелу, намаза њен врх смолем и посу га с неколико зрна. Ускоро на њега седе једна, две, три, десет, сто птица и залепише се. Тако Дали дође до тучета крила од којих направи „летећи тепих“...

Еридан, пети син, ишао је дуж реке која је ускоро постала бујица, али како је он размишљао о принцези ништа није видео. Кад му је био препречен пут он застаде. Пут и вода претворише се у заглашујући водопад. Један зид потону у црном виру вртлога. У даљини је Еридан назирао нови пут и он мирно скочи у мутну воду...

Прича не каже који је син ослободио принцезу. Међутим, прочитајте још једном текст и решите нам који вам се од синова највише допао.

Из одговора који вам дајемо проверићете сами себе. Али: одлучни сте и прецизни. Не волите заобилазан пут. Говорите ствари у лице и често се љутите због неке неправде. Човек може у вас да се поузда, али сте поносни због тешких задатака које по сваку цену узимате на себе.

Базах: волите суптилне ствари. Хладнокрвни сте и свесни ваше вредности и лепоте.

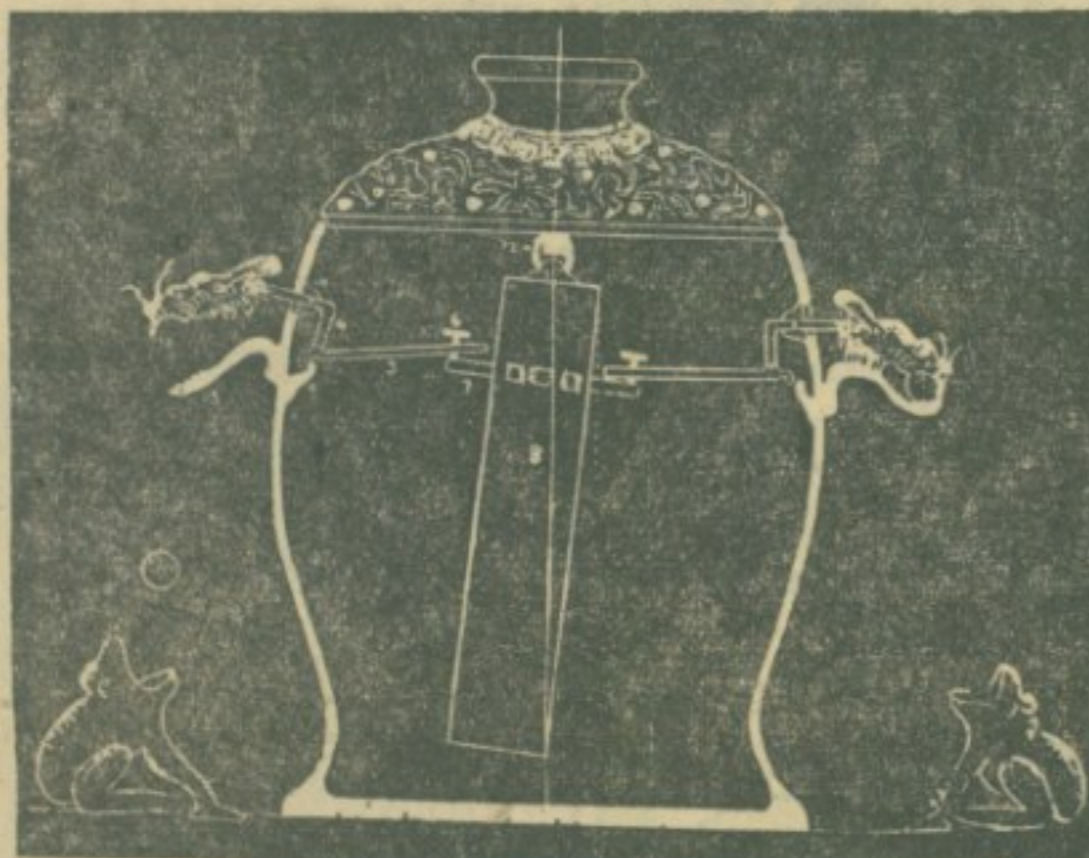
Коран: стрпљење и ситничарство су ваше одлике. Верујете у рад и истрајност, у логику резултата. Истрајност увек побеђује. Волите исто тако и навике. Није важно што ћете, у очима других изгледати тврдоглави.

Дали: волите ново и оригинално. Имате живу и стваралачку уобразиљу — али она вас често одводи од стварности које се мало бринете. Бежите од додира с људима, да бисте се повукли у ваш унутрашњи живот који је богат и сентименталан. Волите поуздане пријатеље.

Еридан: идеалиста сте и спремни на све због идеала. У вама постоје многе противуречности. Склонии сте сумњи али верујете у вашу добру звезду. И поред стиђивости тражите друштво и осећате потребу за њим.

Кинески сеизмограф

ПРВИ СЕИЗМОГРАФ НА СВЕТУ

Једном кинеском математичару, астроному и географу, по имену Чанг Хенг (78—139) припада заслуга што је пронашао „праоца“ свих сеизмографа. Његов „земљотресни апарат“ био је смештен у једној посуди украшеној орнаментима. Унутра је висила једна врста клатна спојеног са осам покретних ручки (по дуга). Крај сваке од њих био је управљен према чељустима фигуре змаја. Потреси земље изазвали су

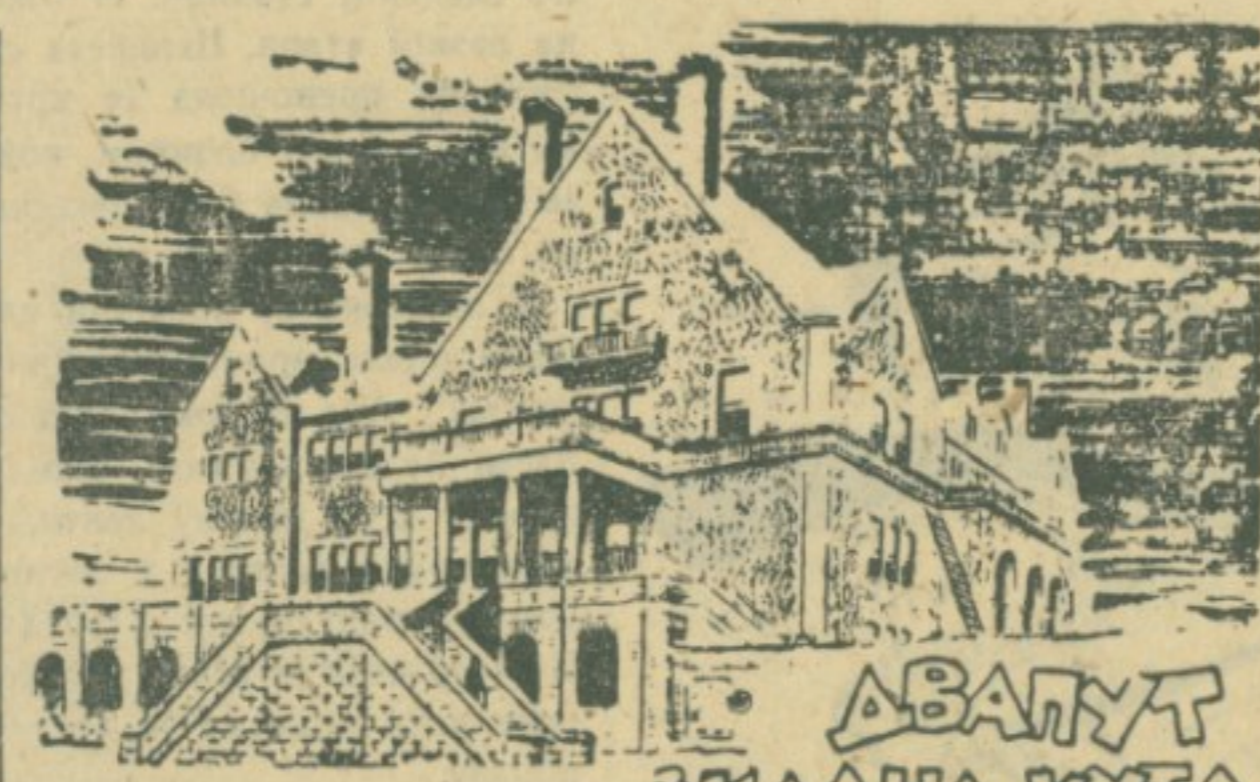
вибрирање овог механизма и чинили да се змајеве чељусту инсталиране на крају сваке полуге отворе и испусте лопту у уста једне од осам жаблих фигура које су распоређене доле око инструмента. Други сличан сеизмограф употребљаван је у Кини у VI веку а затим у Персији у XIII, док га није 1703. године, француски научник Жан д'Отфеј усавршио у први модерни сеизмограф.

РАДИКАЛНО ЛЕЧЕЊЕ

Двадесет двогодишњи италијански војник Бруно Занерини, кога је док је чистио неку житницу у месту Гросету ујела једна отровна змија за палац, мушевитом брзином зграбио је секиру и без размишљања одсекао сам себи прст. Том „операцијом“ војник је желео да спречи ширење отрова из прста по читавом телу. Лекарима су му касније признали да је том својом одлучношћу спасао себи живот.

ВЕЛИКИ МЕТЕОРИТ НА ГРЕНЛАНДУ

Дански инжењер Вагн Фабрицијус Бухвалд из Копенхагена, изјавио је приликом свог недавног повратка са Гренланда, да је 31. јула ове године у северозападном делу Гренланда, око 160 километара југоисточно од Туле,

АВАКУТ ЗИДАНА КУЋА

открио један цинковски метеорит. Према његовом тврђењу метеорит мора да је тежак око 15 тона. Досад највећи познати метеорит, тежак 60 тона, био је нађен у југозападној Африци код Хобе.

Под црвеном заставом слободни грађани Грича борили су се за своје »правице« не марећи за клетве загребачког бискупа

Своје најопширније књижевно дело, историјски роман „Клетву“, Аугуст Шеноа, један од најпопуларнијих старијих хрватских књижевника, није довршио. Тај роман излазио је у наставцима 1880. и 1881. године у „Народним новинама“ и читаоци су просто грабили бројеве да би сазнали о једном врло бурном периоду не само историје старог Загреба већ и Хрватске.

Историјску окосницу овог романа сачињава буна хрватских великаша крајем 14. века против угарске краљице Јелисавете, пореклом Босанке из династије Котроманића, а њене кћери Марије наследнице моћног угарског краља Љубовита а удате за „пустолова“, краља Сигисмунда. Међутим, најзанимљивије у овом роману је живот у старом Загребу, који се у то време још називао „град на ричким горицама“ или укратко Грич — и његови односи са суседним насељем Каптолом, којим је управљао бискуп, прквени поглавар и Грича, каптолског насеља и великог дела посавске Хрватске и Славоније.

Током неколико векова ти односи су били врло затегнути и непријатељски. Слободни грађани Грича љубоморно су чували своје слободе које им је подарио угарски краљ Бела IV после најезде Монгола 1240. године. Не само Каптол већ и моћни феудалци из утврђеног Медведграда у Загребачкој гори, стално су настојали да околне „правице“ овог занатлиског и трговачког насеља које се поносило називало „слободна краљевска варош на брду Гричу“.

Пишући овај свој роман Аугуст Шеноа се користио историјским изворима, а личностима је давао верно обележје давних времена. Размирице, обично врло крваве, неколико пута су се завршавале тиме што је бискуп бацао клетву на цео Грич, а посебно и на поједине грађане. Клетва, анатема, одлучење од цркве и свих светих обреда — била је у то време једна од најтежих казни, јер су проклетци губили сва права, и грађанска и људска, стављани су ван закона, били проказани као губави, а уз њих је бивао проклет и сваки онај који би им се смрљаво и хтео помоћи у невољи...

Тај чин клетве требало је да буде врхунац Шеноиног причања али он је 12. децембра 1881. умро. Разболео се после великог земљотреса у Загребу октобра 1880. када је као градски сенатор пожртвовано помагао унесрећеним грађанима. Тако је „Клетва“ остала крпа, а последња реч коју је написао дан пре смрти, била је „Хрват“. Роман је довршио књижевник Еуген Томић према Шеноином нацрту, али с много мање ства-

КЛЕТВА КОЈА СЕ НИЈЕ ТЕШКО ПОДНОСИЛА

ралачке снаге, и клетва коју је на Гричане бацао каптолски бискуп Иван Албен децембра 1396. године није означила расцеп свих интрига и догађаја како је Шеноа желео.

Крвави сукоби између грађана Грича и Каптола довели су до те клетве. Гричанима су дозлогрдила злодела људи с Каптола, и зато им ни они нису остајали дужни. Најчешће се борба водила око граничног потока Медвешака — „где је каптолска чета грађане, бранећи прелаз, стрелицама многе изранила, а многе на месту убила. Рањенике су бискупови војници преносили на своју страну и ту их опленили.“ Бискуп Иван, највећи непријатељ Гричана, изрекао је над њима клетву да „седмог колен“ и они су тек тада били изложени још жешћим нападима бискупових људи. Сматрало се да су „проклетци“ не само „одлучени од цркве већ и од свих људских закона. И Каптолци су сада нападали гричке грађане, насртали и на њихово подградско гробље и ископавали мртве, бацали их по пољу и у поток за храну птицама и зверима“.

Међутим, иако изопћени из тадашњег друштва, Гричани су и даље оружјем бранили своја права. Њихова градска застава била је црвена и бискуп ју је подругљиво назвао „крвавом“. Али они су под својом заставом упадали на његово подручје и враћали „мило за драго“. Документи из тог времена говоре о страшним сукобима, у којима се није штедело ни мало ни велико, ни старо ни младо.

„Јуначки на проклету попове!“ — викали су Гричани јуришајући на Каптол и сејући стрелице на све стране, а ови су падали и убијали „проклете крамаре (бакалчиће), смрдљивце и лажове.“

После две године бискуп је био присиљен да скине клетву са Грича, јер су се политичке прилике у земљи стално мењале и моћни феудалци били приморани да затраже помоћ и у граду „на гричким горицама“.

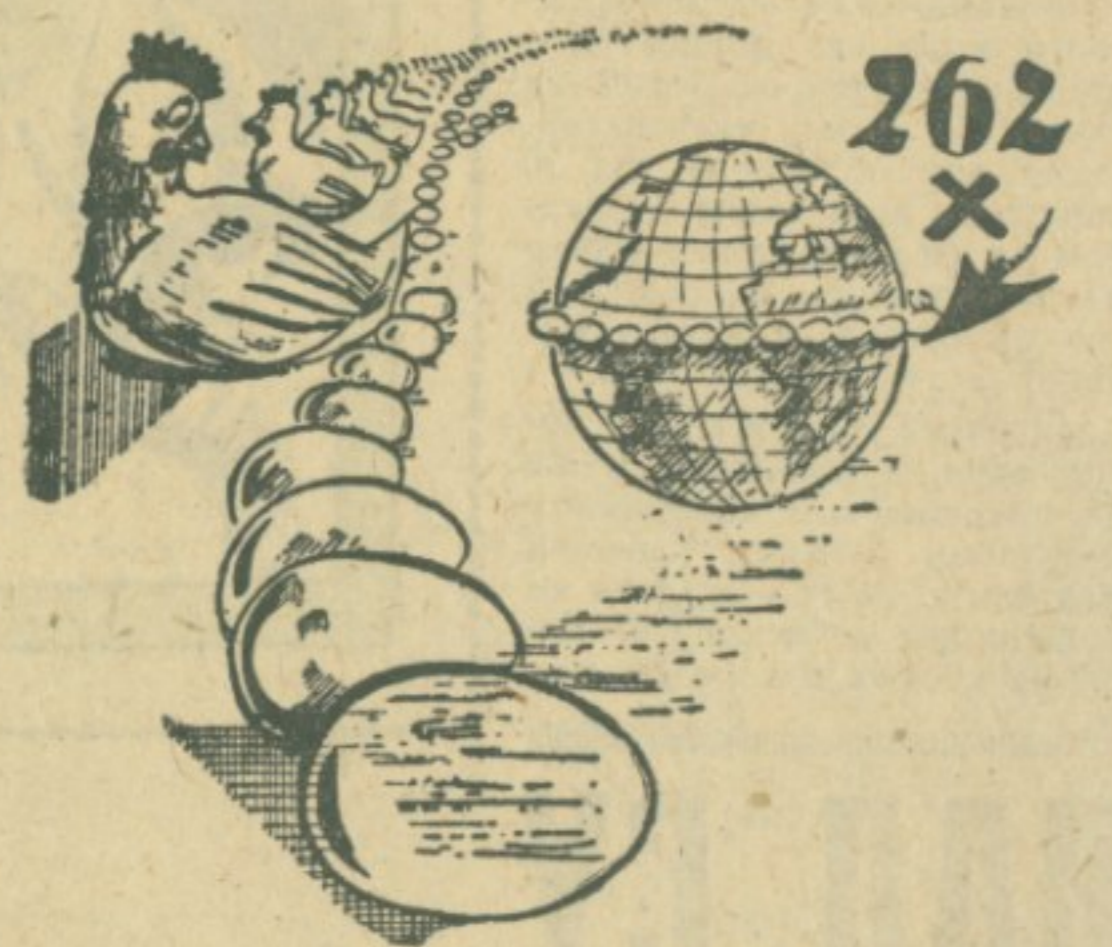
И поред тога односи се нису смиривали, и бискуп је стално претио бунтовним грађанима новом клетвом. После „крвавих сукоба које не памти овај град од свог оснућа“, он је 1422. опет бацао клетву на Гричане: проклео је и одлучио од велике заједнице целу градску општину, њене судије, присежнике и многе грађане називајући их

„кужни народ“, „светоскврњи град“, „неукроћени скот“, „вражији поборници“, „животиње које ричу“. На литургији у саборној цркви одржаној само због тога, бискуп је изричући клетву сломио њихову „свећу живота“ и угашио сва кандила, уз језиве песме које прате обред анатемисања.

Али грички грађани, већ на-

викли на клетве, овај пут се на бискупов бес нису ни освртали. Тражили су своја права и остваривали их оружјем, а новцем и митом придобивали краљевски суд. Све те догађаје нису сматрали тако драматичним већ више „свакодневним потребама да би сачували и одбранили дрвена права на којима је заснована слобода њиховог града“.

ЈАЈА И СТАТИСТИКА

Статистика је веома тачна наука. О чему све она не води бригу! Овог пута заинтересовала се за колико јаја које оне снесу. Према последњим статистичким подацима све кокош-

ке на свету снесу у току године огромну количину од 220 милијарди јаја! Када би се сва та јаја поставила једно до другог добило би се „ланац“ који би опасао Земљу око екватора 262 пута.

Магнет и парадајз

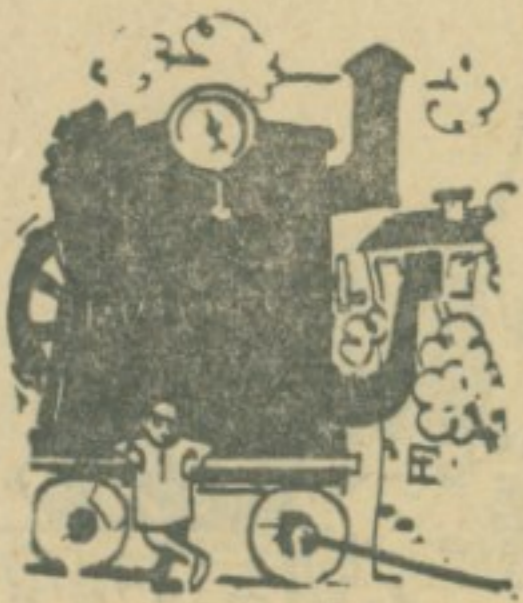
Низ експеримената извршен на универзитету америчке савезне државе Јутах показао је да парадајз постављен у близину јаког магнета, узри неколико дана раније од парадајза коме ова „помоћ“ није пружена.

Стручњаци овог универзитета доктори Селанки и Бо стварали су око једне групе струкова парадајза јако магнетско поље, док су другу групу оставили да се нормално развија.

После шест дана „магнетизирања“ парадајз је

почео да добија боју, док су плодови у другој групи још били зелени. Осмог дана плодови из прве групе били су већ ружичасти, а једанаестог готово потпуно црвени. Плодови парадајза из друге групе заостајали су у дозревању за три до четири дана.

Научници сматрају да магнетизам убрзава рад енцима и стимулише стварање хормона. Они такође верују да снага Земљиног магнетског поља утиче на рашћење биљака у разним областима наше планете.

ЦИНОВСКИ УСИСИВАЧ

Модерни усисивач праши-не ни из далека није налик на свог претка из 1901. године, дело енглеског инжењера Сесила Бута. Бутов усисивач представљао је правог цинга и за његово превозење била су потребна два снажна коња. Стигавши до муштеријиног стана, радници би размотали црево дугачко — ни мање ни више него 250 метара, један његов крај убацили у стап, пустили мотор и — почело би чишћење праћено страховитом буком.

И једно и друго

Закључак анкете коју су во-дили психијатри из Мичиге-на гласи: пијани возачи су че-сто и ментални болесници. Ме-ђу особама ухапшеним због војње у пијаном стању, 67% су патили од разних психич-ких поремећаја и због тога су морали бити задржани на лечењу.

Опет гиганти

У веку микроминијатуриза-ције све ређе се говори о ве-ликим и тешким апаратима и машинама. Али, машине-ги-ганти ипак се појављују с времена на време. Једна од таквих је и овај екскаватор, висок као облакодер од 20 спратова, који може одјед-ном да изрије и понесе 200 то-на. Екскаватор покрећу 52 електромотора, а читава ма-шина је тешка 5.500 тона.

Циновски екскаватор упо-требава се за копање угља на површинским коповима у америчкој савезној држави Кентакију. За годину дана на-шина може да ископа 27-ми-лиона кубних метара земље.

Кацешанова кћи

ПО НОВЕЛИ
А.С. ПУШКИНА

СЛЕДЕЋИХ МЕСЕ-ЦИ ТРУПЕ КНЕЗА ГАЛИЦИЈА РАЗБИ-ЛЕ СУ ПУГАЧЕВЉЕ-ВЕ БАНДЕ, АЛИ, У ПРОЛЕКЕ СЕ ПУГА-ЧЕВ ПОЗАВИО У СИБИРУ. СКУПИВШИ НОВУ ДРУЖИНУ ОН ЈЕ ПОЧЕО ДА ОДВА-ЈА УСАМЉЕНЕ ТВР-ЂАВЕ ГОВОРИЛО СЕ ЧАК ДА ЈЕ КРЕНУО НА МОСКВУ. ХУСАРИ СЕ КОЈИМА СЕ ПЕТАР НАЛАЗИО ДОБИЛИ СУ НАРЕЂЕЊЕ ДА ПРЕЂУ ВОЛГУ БОРБЕ СУ СЕ ВЕЉ ВОДИЛЕ У ОКОЛИ-НИ СИМБИРСКА...

...ПЕТАР СЕ БРИНУО ЗА РОДИТЕЉЕ...

ЈЕДНОГА ЈУТРА ХУСАРИ СУ СТИГЛИ НА ОБАЛУ ВОЛГЕ...

ПУКОВНИЧЕ, ДОЗВО-ЛИТЕ МИ ДА ПОЂЕМ У ИЗВИЂАЊЕ... ДО ИМА-ЊА МОЈИХ РОДИ-ТЕЉА...

ДОБРО... САМО БУДИТЕ ОПРЕЗНИ... СЛУ-ШАЈТЕ СЕ БАНДИ-ТИ...

НЕСТРПЉИВОЊЕ МУ ЈЕ ДАЛО КРИЛА МЕСЕ-ЦИМА НИЈЕ ИМАО ВЕСТИ ОД СВОЈИХ НАЈМИЉИЖИХ...

ДА НИСАМ ДОШАО ПРЕКА-СНО?

АЛИ РОДИТЕЉСКА КУЉА ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ НАПУШ-ТЕНА

ТЕК ШТО ЈЕ ПРЕШАО ПРАГ

ШТА ВАМ ЈЕ ГЛАВНИЦА? ЈА САМ ПЕТАР АНДРЕЈИЧ, ГДЕ СУ ГОСПОДАРИ?

БИВШИ ГОСПОДАРИ ЧЕКАЈУ СУЂЕЊЕ, И ТИ НЕШ БИТИ ОБЕШЕН С њИМА САД ПОСТОЈИ САМО ЈЕДАН ГОСПО ДАР ЦАР.

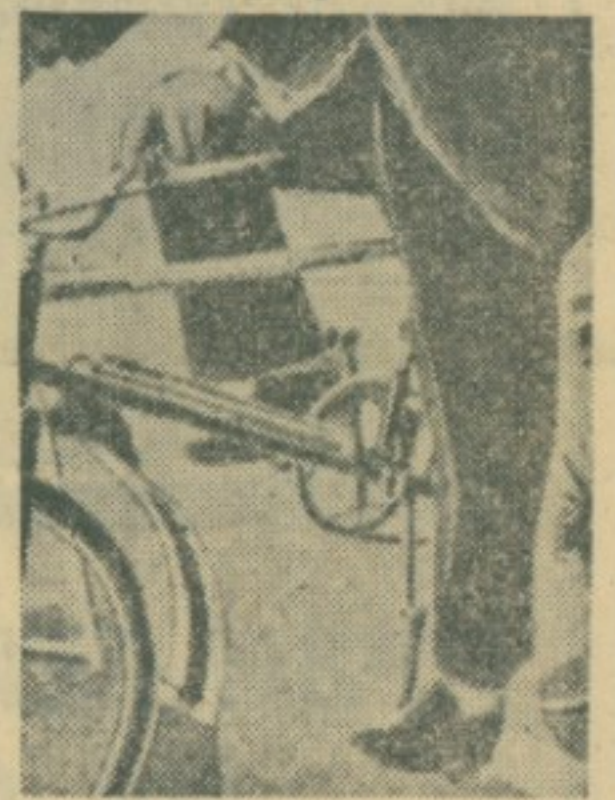
ТЕХНИЧКА ДОПУНА „ФАУСТА“

Као прототип доктора Фа-уста, јунака познатог Гете-овог романа, послужио је ју-нак из старих германских ле-генди. У једној од њих опи-сује се оваква епизода: Фа-уст шири skutове свог огрта-ча и као на крилима лети по ваздуху. Гете је одлучио да ту епизоду искористи у свом делу. Некако баш у то време он је чуо о лету ваздушног балона браће Монголфије. Да би ствар изгледала убедљи-вија и технички прихватљиви-ја, Гете је у концепту додао да се Фауст подиже у ваздух пошто је претходно надувао skutове плашта врелим ваз-духом.

Ко успе да их потамани

Пољопривредници са Новог Зеланда су затражили од сво-је владе дозволу да се удру-же са Аустралијанцима да би заједничким снагама и „ке-сама“ створили један фонд. Из њега би се доделила ог-ромна свота онемо ко про-нађе начин за потпуно уни-штење зечева која просто у-стоше усеве у овим краје-вима.

Падале — преносне полуке

У Француској су се недав-но појавили бицикли с нов-им врстом педала које стручња-ци упоређују са преносним полукама. Са оваквим педа-лама бициклиста се мање у-мори а брже се креће иако му је седло знатно више но-обично. Захваљујући овој но-вини уклоњена је „мртва тач-ка“ у раду педала.

КАД СУ

У старом Египту писмоно-шама су подизали спо-менике. Људи који су преносили и достављали по-шту били су високо цењени у многим земљама, а у Грч-кој су чак сматрани неприко-сновеним. За напад на пошта-ра биле су одређене сурове казне.

Поштари су били чувени по својој брзини. Један од њих, Фидип, могао је да претрчи за дан и ноћ око 200 киломе-тара! Он је био тај који је донео вест о нападу персиј-ског цара Дарија на Атину, он је ишао Македоницима с мол-бом да помогну његовој до-мовини.

Поштари старих Инка од-ликовали су се не само вели-ком брзином, већ и изванред-ним поштењем. Они су „ли-сма“ предавали усмено а њи-хову садржину чували су у највећој тајности јер се раз-глашавање кажњавало смр-ћу. Поштанске станице Инка налазиле су се на пет киломе-тара једна од друге. У мирно време у тој кућици, покриве-

ПОШТАРИ НОСИЛИ РИБЕ

на следећој станици. И тако на свакој етапи. Штафета са писмима преношена је кроз читаву земљу брзином која је за оно време била рекорд-на.

У Мексику су поштари ме-њали одела према садржини „писама“. Ако је тркач био о-пасан белим платном, ако је имао у коси црвену ленту, у левој руци штит а у десној мач — радујте се! Победа! Поштар који је трчао распле-тене косе доносио је вест о поразу.

Поштанска торба појавила се прилично касно. У почетку је била мала бошча ноше-на на штапу. У Кини су по-штари обавезно носили са со-бом фењер и кишобран — за случај кише. Тамо су, чак, с времена на време вршили ноћ на „проверавања“ поштара: неће ли побећи и бацити по-

ној кровом од сламе, живела су четири поштара, а у време рата — осам. Дежурали су

наизменично: једни дању, дру-ги ноћу. Први од њих који би угледао сигнал суседне ста-

нице — дим од ватре — од-мах би код себе такође па-лио ватру да би је видели они

шту кад се уплаши тајанстве-них ноћних шумова, „духо-ва“ или дивљих звери. Само најсмелијим и најиздржљиви-јим давано је „звонце пошта-ра“, симбол њихове службе.

Индијски поштари обавља-ли су дужност с бубњевима и чеграљкама да би плашили змије и дивље звери.

На разним географским ши-ринама „опрема“ поштара била је различита. На северу, поштар се није растајао од својих смучки, у језерским о-бластима од чамца или је, пак, ишао са тиквама или с надувеном мешином везаном око појаса. У Француској, у мочварној провинцији Ванде-ји, поштар без штула био би као без руку.

Уз пут су писмоноше обав-љале и разне друге дужнос-ти. Инке су своје брзе пошта-ре користили и за преноше-ње рибе. Да, морске рибе ко-ја је свежа стизала на царску трпезу, у престоницу која се налазила 400 километара да-леко од мора.

Филатов у Њујорку: Шећер, мед и лепо опхођење стварају добро издресиране медведе

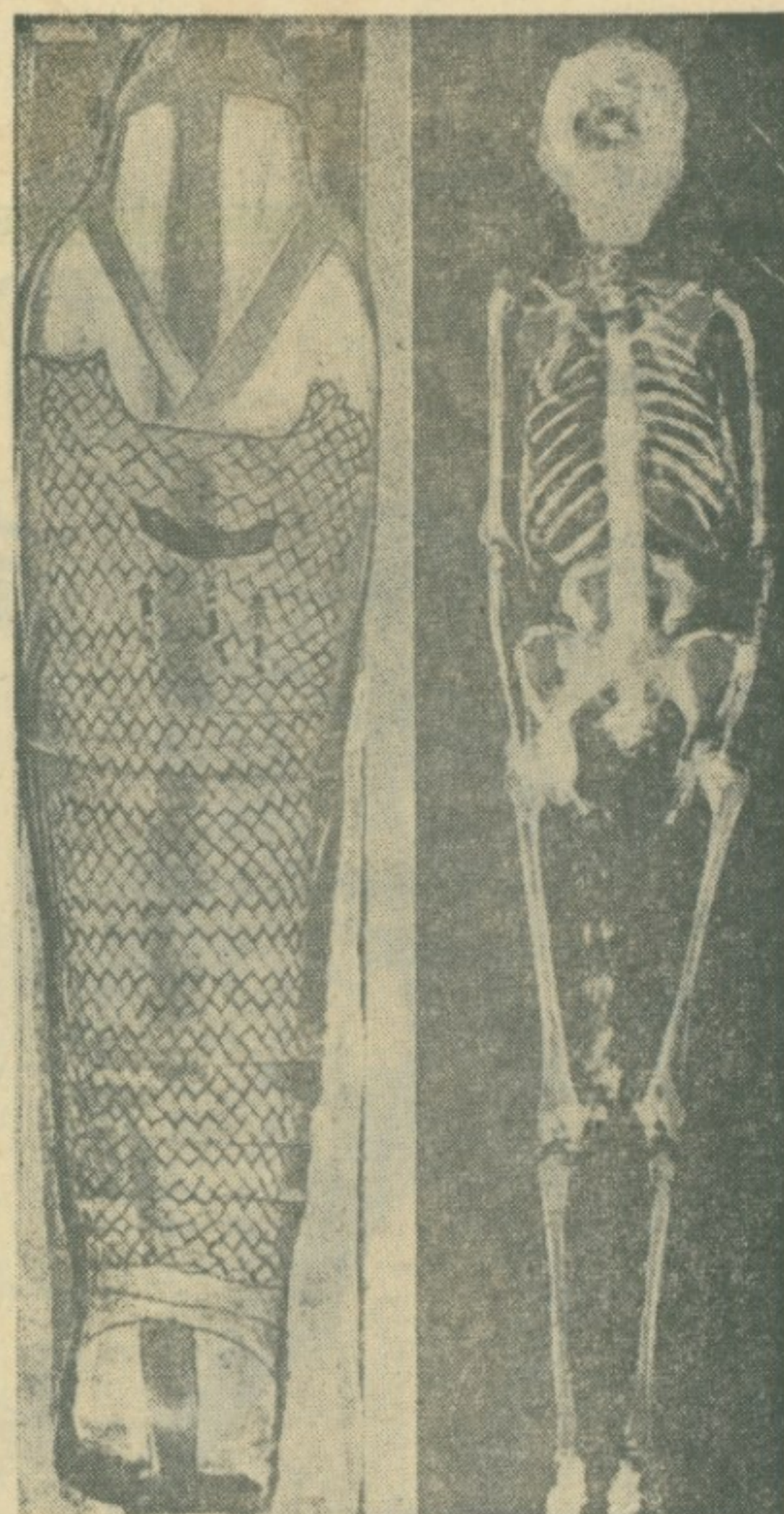
Чувени московски циркус, познат у целом свету због својих изванредно дресираних животиња, налази се ових дана у Њујорку. Поред осталих тачака велики успех је постигла и она са медведима под руководством Валентина Филатова.

На питање њујоршких новинара колико килограма шећера и колико меда утроши на сваког медведа да би га припитомио Филатов је испричао ово:

— Да бих обучио моје питомце првенствено се служим благошћу и не волим никако реч дресура. Никада не мерим колико они попију или поједу, али старијим медведима дајем шећер, мед претежно женкама, а зашећерено млеко у праху дајем малима. Резултати су изванредни и ја стварно радим са њима шта хоћу.

Поредосталог медведи ходају котрљајући бурад само задњим ногама а одржавајући равнотежу предњим, окрећу једну пречагу чија су оба краја запаљена, одржавају равнотежу најлакших и најмањих предмета, возе мотоцикл, боксију се по овим правилима, пењу се и силазе степеницама завезаних очију, смело се шетају по жици итд.

Филатов се 1949. године први пут представио публици са својим тачкама са медведима. И то је онда био догађај прве врсте. Непотребно је рећи да је отада постигнут знатан напредак, што показује и одушевљење којим су их Американци дочекали.

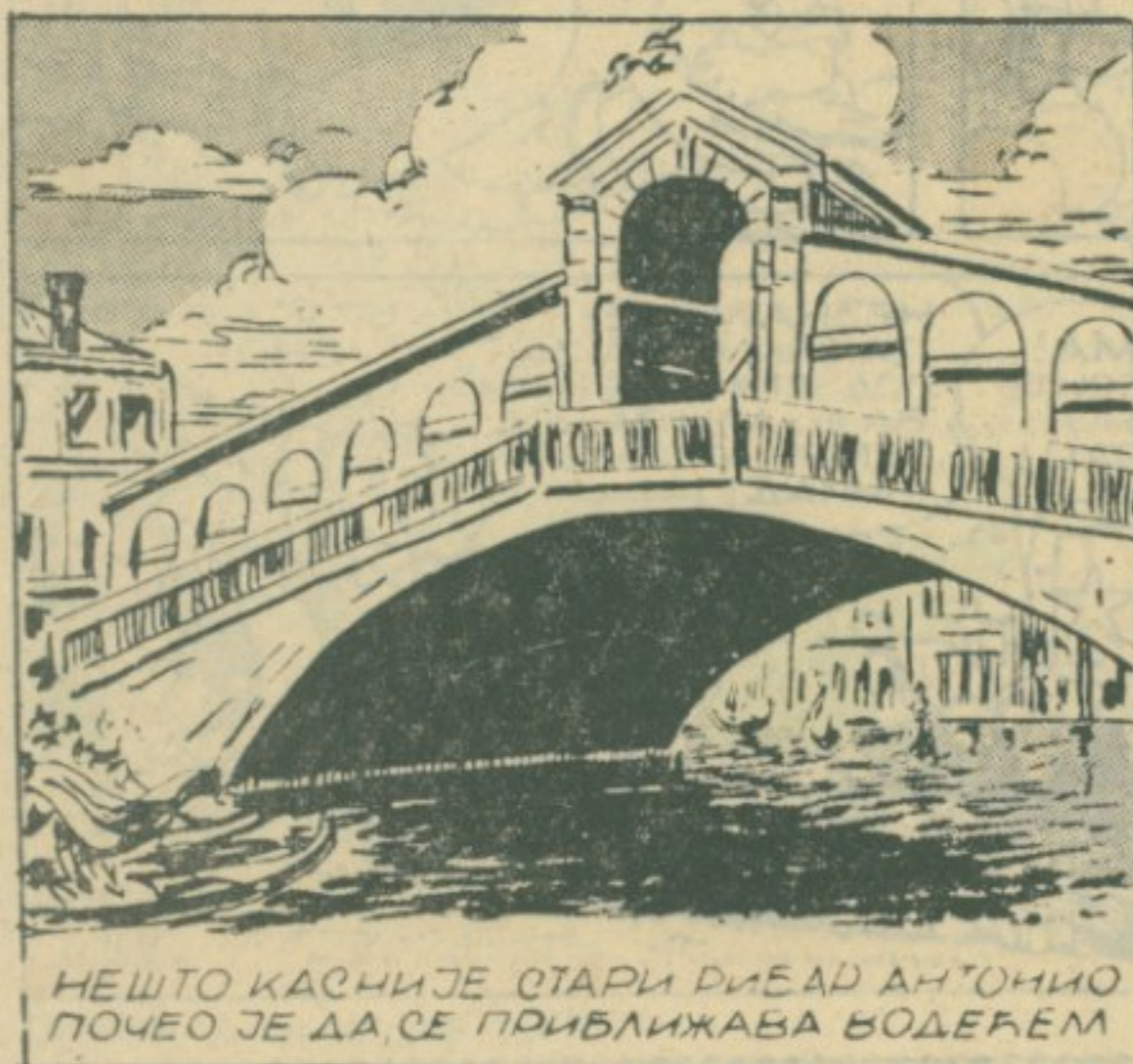
МУМИЈА ПОД РЕНДГЕНОМ

Две и по хиљаде година чекала је ова египатска мумија свој час када ће послужити науци. И тај час је дошао. На фото-хемијском институту у Берлину начињен је њен рендгенски снимак. Шта се скрива иза завоја којима је обмотано њено тело? Да ли су заједно с њом били сахрањени разни украси, амулети или свете књиге? Археолози су били ра-

зочарани: рендгентске „очи“ нису откриле ништа слично. Међутим, лекари су још једном добили потврду за своје тврђење да су стари Египћани страдали од многих тешких болести. На вратним пршљенима мумије младе двадесет петогодишње Египћанке примећене су промене карактеристичне за запаљиво обољење кичменог стуба.

БРАВОВО

ПО РОМАНУ Ф. КУПЕРА ЦРТА Н. КРУЉЕВИК

Немачка контрашпи-
јунажа немоћна прег
родољубима

Падобранци у кошу
српши

Није се знало ко је у
ваздуху жив

РОДОЉУБИ

ПРОТИВ ГЕСТАПОА И АБВЕРА

П приближавао се 21. мај 1941. године, дан који је Хитлер одредио за падобрански напад на Крит. Генерал Штудент, командант 11. ваздухопловног корпуса Луфтвафе, у чијем је саставу била 7. падобранска дивизија, лето је својим командним авионом и посматрао следеће делове 4. ваздухопловне флоте који су му били стављени на располагање за десант на Крит. Неколико импровизованих аеродрома око Атине примило је ваздушно-десантну дивизију од 27.000 војника (из чијег састава је узето 6.000 падобранца за Крит), 5000 војника планинских јединица, 300 средњих и 150 тешких бомбардера, 300 ловаца, 530 транспортних авиона ЈУ-52 и близу 400 једрилица „Готлаас“ од 25 тоне носивости.

Ова маса није могла остати незапажена и поред опсежних мера немачке контрашпијунаже, која се осећала на сваком кораку. Гестапо и Абвер су ангажовали све своје снаге да „не процири“ ни једна информација о припремама десанта на Крит. Због тога је само извештај број виших официра био познат са циљем 4. ваздухопловне флоте генерала Лера у Грчкој. Немачки војници који су се до пре неколико дана виђали по кафанама, хотелима и ноћним локалитетима сада су просто били ишчезли. Последњих дана пред полетање могли су се видети само немачки официри и безброј немачких агената у цивилу како будно прате све грчке грађане који су им били сумњиви.

И поред масовног хапшења, ноћни локалитети бистро били су преплављени грчким родољубима и британским тајним агентима који су се просто сударали са агентима немачке тајне полиције.

Под веома тешким околностима настрадали су на Немце и пронемачке елементе, прикупљали сваки податак који би могао имати било какве користи за борбу против фашизма. Овај рат између родољуба и немачких тајних полицијских снага водио се несмањеном жестиношћу а последњих дана пред десант достигао је кулминацију. Свака реч која се чула од Немаца уз чашу алкохола била је тајним радио-станицама достављана британској обавештајној служби на Криту.

Један грчки родољуб, преобучен у униформу немачког официра, никако није могао „лијач“ да умакне оку

официра гестапоа да би својим друговима рекао да ће у зору почети десант на Крит. Видевши како другови очекују последње вести о немачким намерама, а органи немачке тајне полиције га прате, „затетурао се пијан“ и викнуо:

— Сутра узору бићу на Криту...

Није још ни довршио реченицу а већ се стрпоштао погођен метком из пиштоља немачког тајног агента. Он је свој задатак родољуба извршио и умро.

Непун сат касније ова вест је већ стигла на Крит.

Кад је начелник обавештајне службе Луфтвафе генерал Шмит упознат са вероватношћом да су Грци провалили неке тајне о десанту — он је после консултовања са шефом контраобавештајне службе наредио да се сва сумњива лица похапсе и депортују. А то је значило депортовати хиљаде родољуба.

На Криту су извршена извесна померања јединица и систем одбране прилагођен је нападу падобранца. Немци тада нису знали да се на северу и северозападу, око градова Малема, Ла Канса, Ретимоа, Ираклеона и залива Суда налазило око 20.000 енглеских и 7.000 грчких војника, који су после капитулације грчке армије остали да ће боре против фашизма. Укопани у дубоке ровове испод крошњи маслиновог дрвећа, знали су да нема никаквог изгледа на повлачење. Остало им је да се боре до краја.

У зору 21. маја око Атине се подигао огроман облак дрвено-сиве прашине који је потпуно затворио видик. Пилоти су једва успевали да избегну катастрофу, нарочито тегљачи једрилица, јер су елисе подизале слојеве прашине. Колона од неколико десетина километара кренула је ка Криту. Правац налета је био преко Рта Матапана — Малема — залива Суда.

Изгледало је да се све одвија према плану. Међутим, чим се ова флота формирала и узела курс, радио-станице су обавестиле браниоце Крита:

— Полетели! Колона огромна, преко хиљаду авиона... Над Јерејским морем цео десант се спустио на 100 метара и нашао се у бришућем лету.

Прву групу која је искочила из авиона захватила је смртоносна топовска и митраљеска ватра, а штаб падобранске дивизије и команда

једног лука одмах су избачени из строја, што је имало погледа на даљи ток борбе. Преко сваког очекивања и падобранци и авиони заједно са једрилицама нашли су се у ватри бранилаца Крита. Ваздух се тресао од сиљних експлозија. Десетине падобранца је лето стајло према земљи док су се комади крпа исцепаних падобранца леђали кроз ваздух. Многи падобранци нашли су смрт под овим крпама.

Неколико сандука експлозива који су висили на падобранцима били су такође погођени. Од силне дестонације неколико једрилица је пало на земљу заједно са људима, а око 30 падобранца је погинуло у ваздуху.

Више се није знало ко је у ваздуху жив. Браниоци су користили драгоцене секунде да што више падобранца усмрте у ваздуху. Авиони су падали вукући за собом једрилице пуне војника, који су налазили смрт у полумље-

ном и врлом чекику. Неки пилоти једрилица, избежљиви у овом котлу смрти, активирали су експлозивна пуњења још у ваздуху уместо после напуштања једрилица. Оваква погрешна оцена висине убила је стотину падобранца. Само изнад аеродрома Малема избачено је 100 авиона из строја.

Генерал Рингл, командант планинских јединица страховао је да уведе своје јединице у борбу, јер падобранци до 24. маја нису били заузели мостобране. Тек када су се мало макли са аеродрома, Ринглове јединице су налетеле са 5000 људи и Малема је евакуисан 24. маја, Ла Канса 27. а Ретимо и Ираклеон 29. Крит је пао после 12 дана ташких борби.

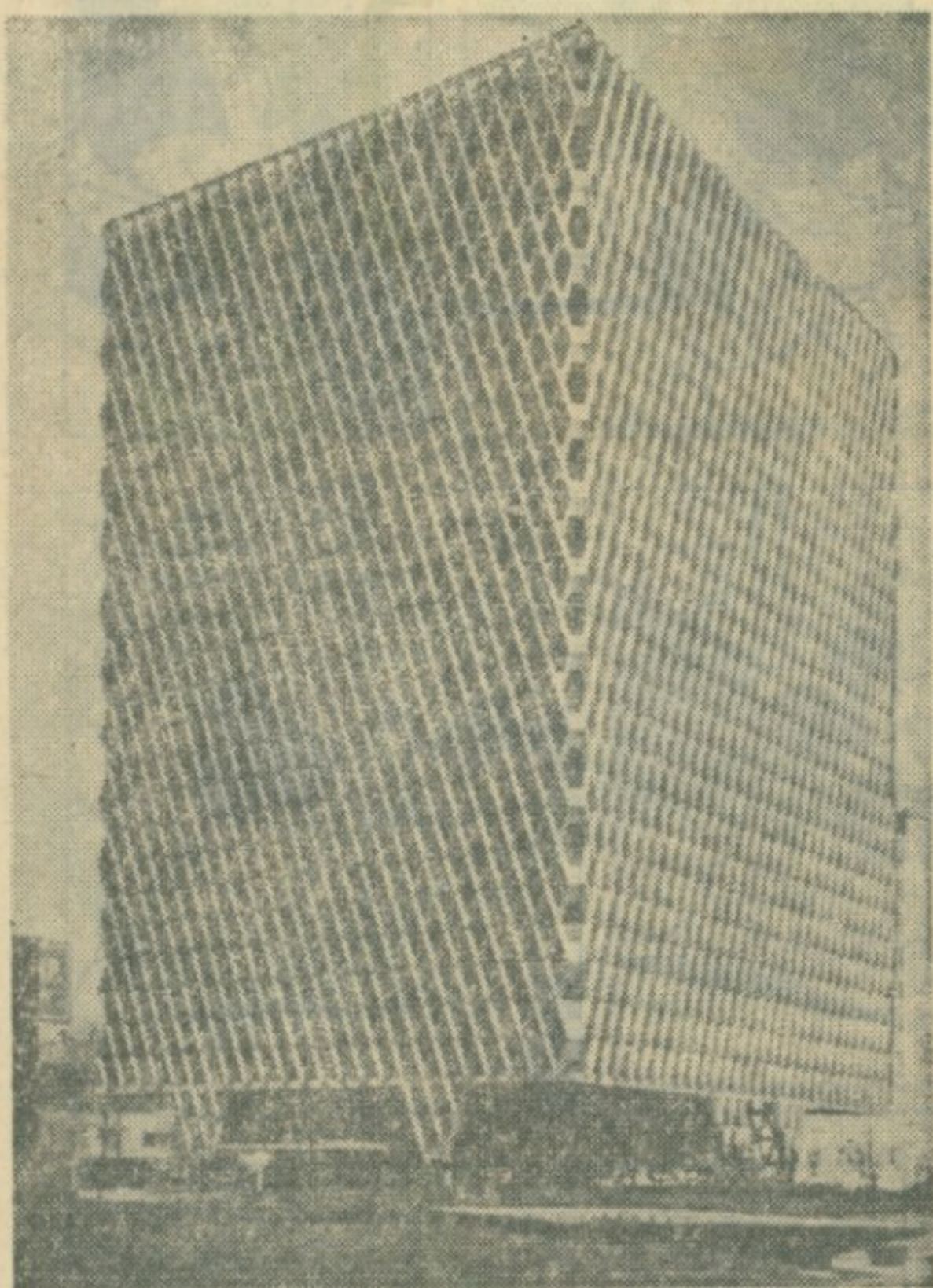
Резултати ове највеће ваздушно-десантне операције у историји ратова били су поражавајући. Само су падобранци имали преко 50 одсто губитака: 3.153 погинула, рањена и нестала, а заједно с

планинским јединицама 3.250 погинулих и 3.900 рањених и несталих, или 7.150 страдалих од укупно 11.000, колико их је учествовало у овој бици. Александријска флота је успела у последњим тренуцима да евакуише око 7.000 британских и грчких бораца са Крита, док су остали делом страдали, а највише пали у заробљеништво.

Кад је маршал авиације Геринг обавестио Хитлера о резултатима „Пирове победе“, како је овај десант на Крит назвала команда Луфтвафе, он је био потресен због губитка који никад није дозволио да се падобранска дивизија Немачке опорави. Генерал Штудент, подстржач ове операције, писао је у својим послератним мемоарима да је плакао кад је као пешак посматрао савезнички десант на Нормандију, јер му се никад није пружио прилика да под својом командом има оvolико падобранца.

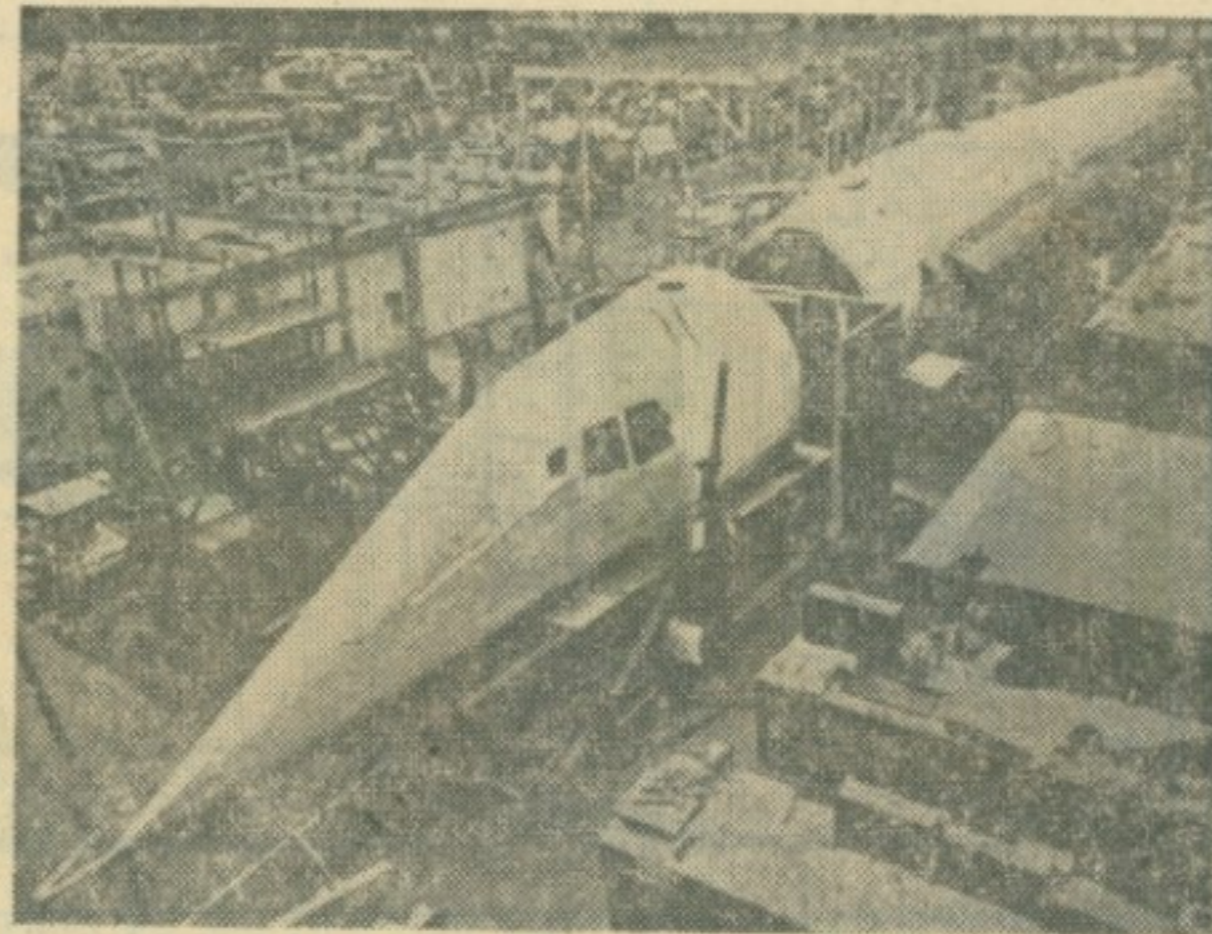
РЕШЕТКАСТА ФАСАДА

Ова зграда, цела начињена од челика, подигнута је у Питсбургу у САД, у зони познатој по имену златни троугао. Нови челик различите чврстине употребљен је за изградњу зидова који пре подсећају на решетку него на фасадну кућу. Међутим, стручњаци сматрају да је овај начин изградње не само нов и интересантнији од досадашњег већ и економичан.

И РИБЕ ИМАЈУ — ВАШИ

Све врсте животиња имају своје паразите односно ваши, па и рибе своје. Рибља ваш припада реду љускара и врсти аргулус. Она паразитира на нашим слатководним рибама, а напада и морске рибе. Настањује се на површини рибљег тела, као и све остале животињске ваши. Највише је има око главе, пераја и међу очима, али често саће и у уста и ждрело. У време спаривања ваши на пуштају свог домаћина и задржавају се у слободној средини, да би женке положиле јаја у загрејаној води поред обале, на камењу, дрвећу и другим предметима у води. Као и свака ваш, и рибља, која нарочито често напада шарана, храни се крвљу. Да би дошла до ње, она мора да прогризе кожу. У зимовницима ова ваш ствара на кожи шарана запаљења и гнојне ранце па је потребно да се та места лече лизолом или линданом.

САРАДЊА НА „КОНКОРДУ“

Први надзвучни трговачки француско-енглески авион „Конкорд“ прелази из стадијума макете у творницу — на израду. На слици се види модела тирање кабине и карактеристичан издужени предњи део који омогућава да овај авион достигне брзину од 2300 км/ч.

КРАЈ ПАРНИМ БРОДОВИМА

Темза је један од најживљих речних путева на свету. Она има вековну традицију, нарочито са својим паробродима у локалном саобраћају Лондона, бесплатно превозећи лица с једне на другу обалу. Сада је парним бродовима најзад дошао крај — због веће брзине замењују их дизел-моторима.

Међу последњима ће се по вући из саобраћаја четири брода са допатама, који имају високе катарке и туже прамце. Саобраћали су пре-

ко 50 година на линији која је повезивала источни део Лондона са северним Кентом. За то време ови „ветерани са погоном на кокс“, од хиљаду тона носивости, обавили су око 2 милиона пловидби и пренели 180 милиона путника и 55 милиона возила и мотоцикла. Пловили су равномерно брзином од 7 чворова и били омиљени мотив фото-аматера.

Сада их лондонско градско веће замењује са три модерна дизел-ферибота који имају два пута већи капацитет и много су бржи. Први ферибот који ће бити уведен у саобраћај је „Дон Бернс“; он може да понесе разних возила до 200 тона и још 1000 путника. Своје име је добио по једном од првих лабуристичких посланика који је свој живот почео на обалама Темзе и возио први електрични трамвај у Енглеској.

И поред знатних издатака за нове фериботе и изградњу нових гатова за пристајање, превоз ће и даље бити бесплатан. Лондонско градско веће је прорачунало да је ово јевтиније него грађење једног моста чији би распон на овом месту морао да буде велики и у стилу моста Лондонске куле који се диже да би пропустио веће бродове.

Мало је места на свету у којима се човек може бесплатно возити бродом — као на Вулвич линији. Иако постоји и тунел испод реке за пешаке и понекад је брже ако се крене пешке него да се чека брод, већина људи га ипак чека.

На лиценцији за откуп ова стара четири брода најповољнију понуду је поднела белгијска фирма: 18.710 фунти стерлинга. Упућивани су предлози да се ови бродови претворе у ресторане на реци и сале за дансинг, али они одоше неповратно у старо гвожђе.

КАКО ЖВАЂЕТЕ

За лекаре-дентисте у Сједињеним Америчким Државама конструисан је нарочит апарат који региструје начин на који се код пацијента приликом жвакања покрећу вилице и мишићи лица.

ХУМОР

Усред ноћи једног инсталтера је пробудио његов муштерија лекар сав ван себе од узбуђења:

— Драги мајсторе, извините што вас будим у ово доба, али код мене је у купатилу прсла цев и настала је поптава. Молим вас брзо дођите!

— Умириrete се, драги докторе, рећи ћу вам шта да урадите — одговори мирно ин-

сталтер. — Свака четири часа узмите по два прашка за умирење и бацајте их у цев. Ако се она не смири до сутра ви ми телефонирајте.

Један мали Енглец написао је у свом задатку о хигијени: „Свакодневно прање и купање је ствар коју је измислио неко ко никад није био дете“.

ПЕТИНА ВРЕДНОСТИ...

У Сједињеним Државама око милион пољопривредника бави се производњом млека. Иако је њихов број у сталном опадању (годишње за око 5%) и наравно упоредо са тим и број крава (1945. је било 25 милиона грла а данас свега 20 милиона) ипак се количина млека не смањује. Напротив, она се повећава и

ако продуктивност по крави још није достигла ниво у Данској и Холандији.

У 1920. години била је већа производња млека од потрошње. Сада је обрнуто али се ипак настоји да се сопственом производњом млека потпуно подмири домаће тржиште.

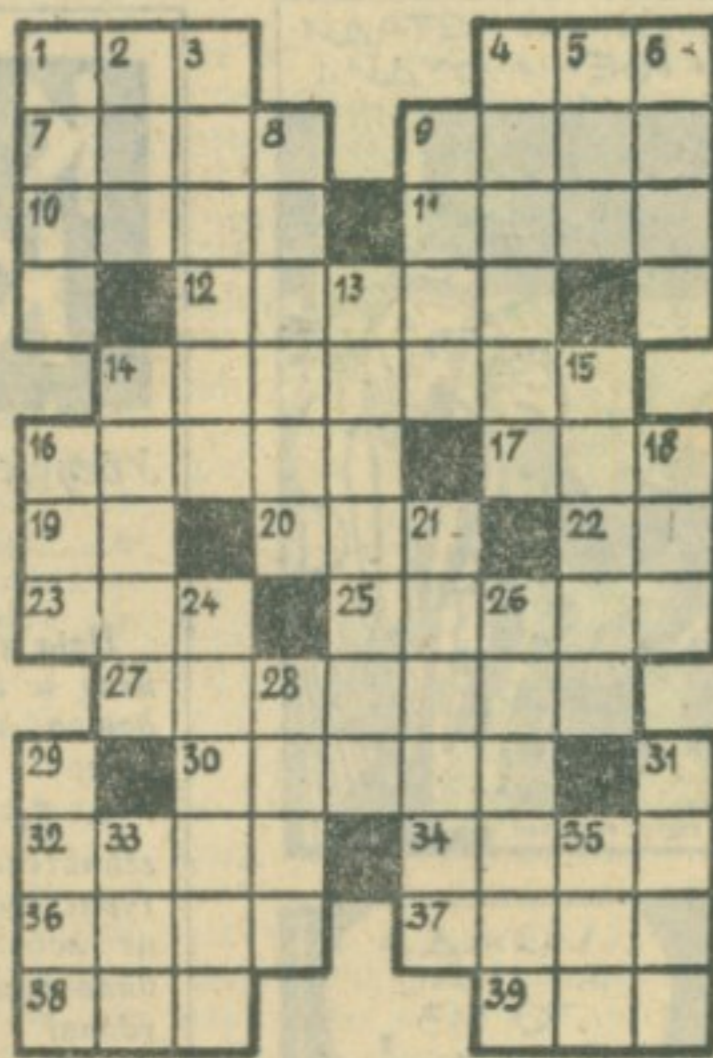
Данашња производња млека представља 18% укупне вредности пољопривредне производње САД.

Једна америчка породица просечно троши на млеко и млечне производе 15% свог породичног буџета. Половина отпада на свеже млеко, 22% на маслац, 11% на разне врсте сирева и 5% на млеко у праху, док остатак иде на разне млекарске прерађевине.

На крају обојите лице (4) и морнарско одело. Да вам се боја не би отирала читаву фигуру пређите безбојним лаком. Уколико вам се не допада наш морнар, ви направите лик и „одело“ које волите.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно: 1) Ромулов брат; 4) острво на Јадрану; 7) дужица у оку; 9) индиго биљка; 10) врата памука; 11) шаховски термин; 12) место у Горском котару; 14) највећи атински државник (8. век пре наше ере); 15) наша планина; 17) телефонски позив; 19) спев; 20) изразити представник врсте; 22) река у Аустрији; 23) једно од западнокарлоинских острва; 25) хемијски елемент; 27) јагорче вина; 30) један књижевни род; 32) старогрчки новац; 34) прекор; 36) ал кохолно пиће; 37) притока Дунава; 39) лука у Израелу; 39) оквир.

Усправно: 1) слик; 2) Ужичанин; 3) муњкалица, менаџера; 4) врата теста; 5) главни град су седне државе; 6) деџа игра; 8) антички филозоф (4. век пре наше ере); 9) мера за хартију; 13) бобичасто воће; 14) морнар из стрипова; 15) одабрано друштво; 16) обални зид; 18) лична за менаџера; 21) град у Енглеској; 24) град у Италији; 26) место у Египту познато из другог светског рата; 28) део врата; 29) наш савремени песник; 31) мера за тежину; 33) домаћа животиња; 35) један инсект.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) тарџава; 7) тер; 8) Бордо; 10) врба; 12) нама; 13) Омаха; 15) низ; 16) Рос; 17) де; 19) на; 20) Капри; 22) Плав; 24) лист; 26) тело; 27) Асти; 28) Котов; 30) пр; 31) јан; 32) тас; 34) Аог; 36) мина; 38) март; 40) Стиг; 41) Енар; 42) еја; 43) Али; 44) ила.

Усправно: 1) термоелектрана; 2) Врбас; 3) бб; 4) Аон; 5) Вран; 6) администрација; 7) твор; 9) оаза; 11) ак; 14) ала; 18) сплав; 20) квота; 21) рис; 22) пр; 23) ало; 25) ти; 29) они; 30) раме; 32) Тител; 33) сага; 35) град; 37) В(ел)ко С(тапојевић); 39) три.

НАПРАВИ САМ

Вероватно нисте знали да и од обичних дрвених штапаљки можете направити украсне фигуре. Наравно, да бисте допринели њиховом лепом изгледу треба да имате запушаче од плуте, папир, арна шибаци и неко лепило. Обично штапаљки (1) скините

Федер и оба дела залепите један уз други (2) па их заободите у основу коју сте начинили од запушача од плуте (претходно пробушеног у средини). Две шибаци (3) ставите уместо руке а метални запушач од неке пасте и једна перлица нека буду морнарска капа.

Штапаљке — лутке

Јесће ли већ чули да...

... мајка са троје деце проведе сваки дан просечно: 1 час 48 минута у спремању; 1 сат

42 минута у кувању; 72 минута у шивењу и крпљењу и готово толико у прању и пеглању рубља.

... када би континенти били потпуно равни, то јест када на њима не би било планина и потолина, а то одговара појму средње надморске висине, онда би њу свакако имао Антарктик (око 2.000 метара), а најмању Аустралија (350 метара). Просечна надморска висина на Земљи износи 840 метара.

... према мишљењу доктора Стенлија Хуке-

ра, САД, транспортни авиони ће летети још пре краја овог века брзином од 9000 км/х на висини од 30.000 до 70.000 метара.

... реч океан се налази у свим живим језицима, па се и заборавило да она потиче од имена грчког бога Океаноса, који је персонализирао море.

... совјетски океанографи су открили једну рибу са брадом; она живи само на 2000 ме-

тара дубине. Још се не зна чему служе те „длаке“ десет пута дуже од самог њеног тела.

... са 3.234.000 моторних возила на готово 11 милиона становника Аустралија има 1 аутомобил на 3,4 особе и тако долази на четврто место у свету по броју аутомобила после САД, Новог Зеланда и Канаде.

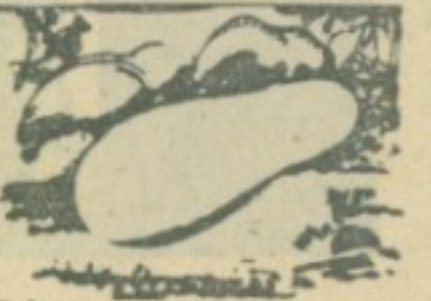

... медвед има 42 зуба као и пас.

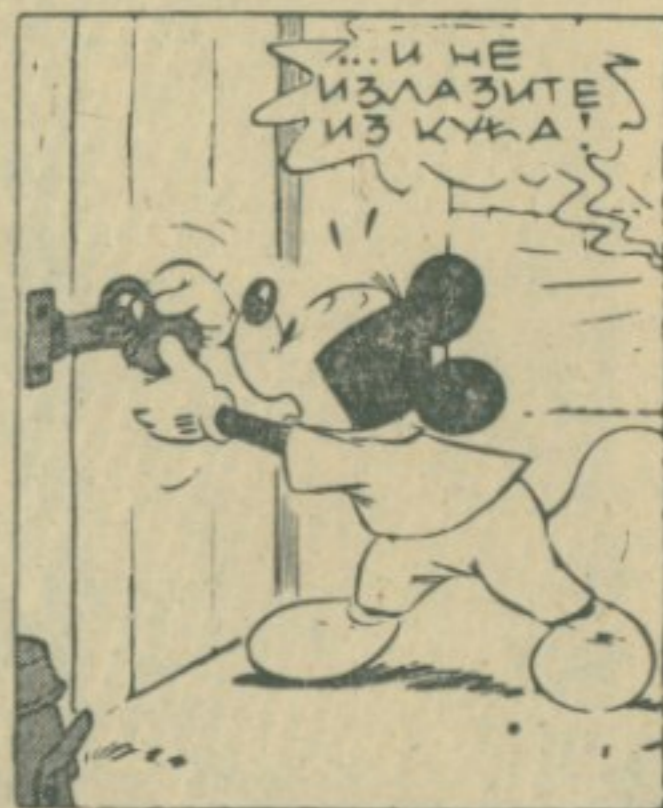
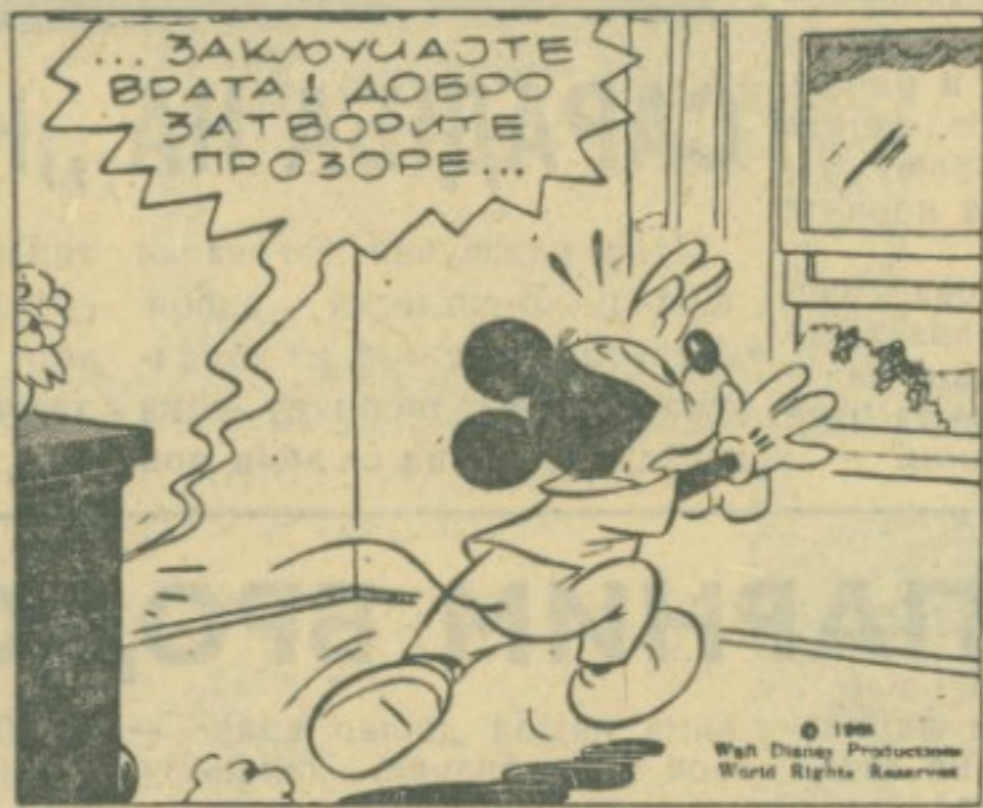
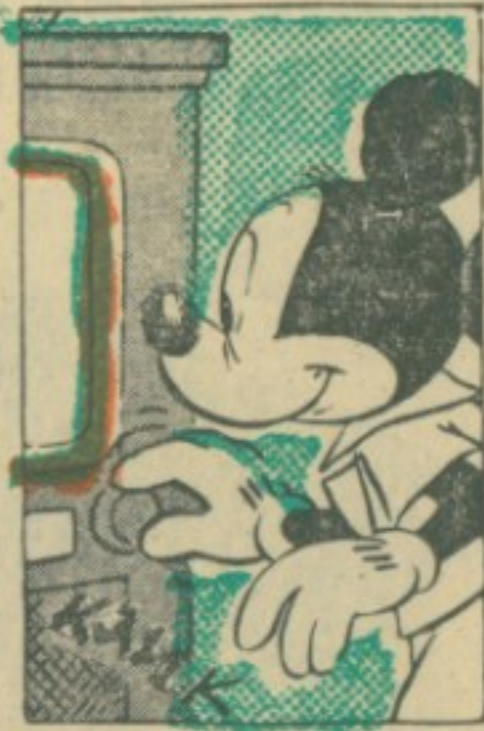
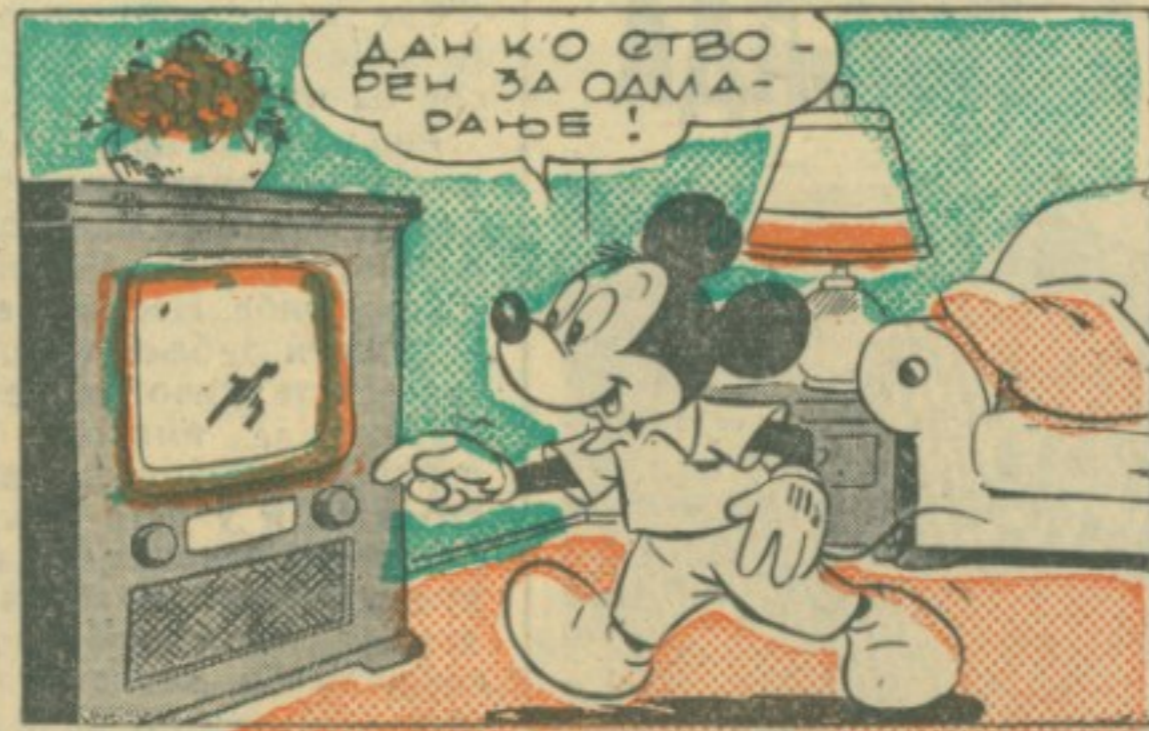
... кретон води порекло из нормандског села Евра у коме је први пут ткана и штампана ова врста ланене тканине.

... просечан Пакистанца пије 21 шољу чаја недељно и тако стоји иза просечног Енглеца који, веран својим обичајима, пије 36 шоља недељно.

... Фортуне Паскал из Пон-де-Шома близу Монтебана, необич-

но је поносан што му је у башти израсла тиква дугачка 1,23 м а тешка 7,100 кг.

ЦИХАЗАР

Ква-Ква!

Увећује Паја Патак

ПРИЧАЈ

Паја и Шиља причају вицове и анегдоте. Када је дошао на Пају ред он рече:

— Да ли си чуо да је египатски водич показивао туристима две Клеопатрине лобање: једну кад је била млада и другу кад се удала?

— Нисам! А која је већа? — заинтересова се сав узбуђен Шиља.

ТАЧНО ПОГОДИО

Шиља дошао код Паје и жали му се:

— Купио сам књигу „Оливер Твист“ верујући да се у њој говори о Цони Холдеју, певачу твиста, а оно — ни речи о њему!

МОЖЕ ДА БУДЕ СПОКОЈАН

— Господине, — пита Паја учитеља у школи — да ли ви кажњавате ученике за нешто што није учињено?

— Не.

— Е, онда је у реду. Ја нисам написао задатак.

НИЈЕ ЈЕ НАШАО

— Паја, — пита Шиља — хоћеш ли за вечерас да ми позајмим твоју зелену кравату?

— Сигурно, а зашто питаш?

— Па због тога што је и поред свега тражења нисам нашао.